

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta
Nikāya)

5. Το μεγάλο βιβλίο (5. Mahāvagga)

11. Συνδεδεμένες ομιλίες για την εισόδο στο ρεύμα
(11. Sotāpattisaṃyuttaṃ)

[SN 55.1-74, PTS 5.342-5.413]

PaliVerse

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

5. Το μεγάλο βιβλίο

11. Συνδεδεμένες ομιλίες για την εισόδου στο ρεύμα

1. Το κεφάλαιο στην πύλη του μπαμπού

1. Η ομιλία για τον παγκόσμιο μονάρχη

997. Προέλευση στη Σαβάττχι. Εκεί ο Ευλογημένος... κ.λπ... είπε αυτό: «Ακόμη κι αν, μοναχοί, ένας βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης, αφού ασκήσει κυρίαρχη εξουσία και βασιλεία στα τέσσερα νησιά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, ως σύντροφος των θεών Ταβατίμσα, αυτός εκεί στο δάσος Νάνταμα, περιτριγυρισμένος από πλήθος ουράνιων νυμφών, προικισμένος και εφοδιασμένος με τα πέντε θεϊκά είδη αισθησιακής ηδονής, απολαμβάνει τη ζωή, αυτός μη προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, τότε αυτός δεν είναι απελευθερωμένος από την κόλαση, δεν είναι απελευθερωμένος από το ζωικό βασίλειο, δεν είναι απελευθερωμένος από τη σφαίρα των φαντασμάτων, δεν είναι απελευθερωμένος από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού. Ακόμη κι αν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής συντηρείται με μπουκιές ζητιανεμένης τροφής και φορά κουρέλια, αυτός προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, τότε αυτός είναι απελευθερωμένος από την κόλαση, απελευθερωμένος από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένος από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένος από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού».

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί ευθέως, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί με την πραγματική μέθοδο, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί σωστά, δηλαδή - τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα· αυτή η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου είναι άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη, αδιάτρητη, χωρίς κηλίδες, χωρίς λεκέδες, ελευθερωτική, επαινεμένη από τους νοήμονες, μη προσκολλημένη, οδηγούσα στην

αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες είναι προικισμένος. Η απόκτηση, μοναχοί, των τεσσάρων νησιών, η απόκτηση των τεσσάρων ιδιοτήτων - η απόκτηση των τεσσάρων νησιών δεν αξίζει ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα της απόκτησης των τεσσάρων ιδιοτήτων». Πρώτο.

2. Η ομιλία για αυτό που βασίζεται στην άγια ζωή

998. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άγιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγώντας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Όσοι έχουν πίστη και ηθική, πεποίθηση και ενόραση της Διδασκαλίας· αυτοί πράγματι με τον καιρό φτάνουν, στην ευτυχία βασισμένη στην άγια ζωή». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον λαϊκό ακόλουθο Ντιγκάβου

999. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο ο λαϊκός ακόλουθος Ντιγκάβου ήταν άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Ντιγκάβου απευθύνθηκε στον πατέρα του, τον οικοδεσπότη Τζότικα: «Έλα εσύ, οικοδεσπότη, πήγαινε εκεί όπου είναι ο Ευλογημένος· αφού πας, εκ μέρους μου απόδωσε σεβασμό με το κεφάλι σου στα πόδια του Ευλογημένου: "Ο λαϊκός ακόλουθος Ντιγκάβου, σεβάσμιε κύριε, είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Αυτός αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου". Και πες έτσι: "Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, αν ο Ευλογημένος έρθει στην κατοικία του λαϊκού ακολούθου Ντιγκάβου από συμπόνια"». «Ναι, παιδί μου», απάντησε ο οικοδεσπότης Τζότικα στον λαϊκό ακόλουθο Ντιγκάβου και πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο οικοδεσπότης Τζότικα είπε στον Ευλογημένο: «Ο λαϊκός ακόλουθος Ντιγκάβου, σεβάσμιε κύριε, είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Αυτός αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου. Και λέει επίσης: "Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, αν ο Ευλογημένος έρθει στην κατοικία του λαϊκού ακολούθου Ντιγκάβου από συμπόνια"». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του λαϊκού ακόλουθου Ντιγκάβου· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος είπε στον λαϊκό ακόλουθο Ντιγκάβου: «Μήπως, Ντιγκάβου, είσαι καλά, μήπως τα βγάζεις πέρα; Μήπως τα δυσάρεστα αισθήματα υποχωρούν, όχι εντείνονται· Είναι εμφανής η υποχώρησή τους, όχι η ένταση;» «Δεν είμαι καλά, σεβάσμιε κύριε, δεν τα βγάζω πέρα. Έντονα δυσάρεστα αισθήματα εντείνονται σε μένα, δεν υποχωρούν· είναι εμφανής η έντασή τους, όχι η υποχώρηση». «Γι' αυτό, Ντιγκάβου, πρέπει να εξασκείσαι έτσι - 'Θα είμαι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... Θα είμαι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση'. Έτσι πρέπει να εξασκείσαι, Ντιγκάβου».

«Αυτοί οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, σεβάσμιε κύριε, που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο, αυτές οι νοητικές καταστάσεις υπάρχουν σε μένα, και εγώ φαίνομαι σε αυτές τις νοητικές καταστάσεις. Διότι εγώ, σεβάσμιε κύριε, είμαι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'.στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είμαι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση». «Γι' αυτό λοιπόν εσύ, Ντιγκάβου, εδραιωμένος σε αυτούς τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, θα αναπτύξεις περαιτέρω έξι νοητικές καταστάσεις συντελεστικές στην αληθινή γνώση. Εδώ εσύ, Ντιγκάβου, διαμένε παρατηρώντας το παροδικό σε όλες τις δραστηριότητες, με αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, με αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, με αντίληψη της εγκατάλειψης, με αντίληψη του μη πάθους, με αντίληψη της παύσης. Έτσι πρέπει να εξασκείσαι, Ντιγκάβου».

«Αυτές οι έξι νοητικές καταστάσεις συντελεστικές στην αληθινή γνώση, σεβάσμιε κύριε, που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο, αυτές οι νοητικές καταστάσεις υπάρχουν σε μένα, και εγώ φαίνομαι σε αυτές τις νοητικές καταστάσεις. Διότι εγώ, σεβάσμιε κύριε, διαμένω παρατηρώντας το παροδικό σε όλες τις δραστηριότητες, με αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, με αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, με αντίληψη της εγκατάλειψης, με αντίληψη του μη πάθους, με αντίληψη της παύσης. Αλλά, σεβάσμιε κύριε, μου έρχεται αυτή η σκέψη - 'Μακάρι αυτός ο οικοδεσπότης Τζότικα να μην περιέλθει σε δυσφορία μετά τον θάνατό μου'». «Μην σκέφτεσαι έτσι, αγαπητέ Ντιγκάβου. Έλα λοιπόν, αγαπητέ Ντιγκάβου, ό,τι ακριβώς σου είπε ο Ευλογημένος, αυτό ακριβώς πρόσεχε καλά».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού νουθέτησε τον λαϊκό ακόλουθο Ντιγκάβου με αυτή τη νουθεσία, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Ντιγκάβου, λίγο μετά την αναχώρηση του Ευλογημένου, πέθανε. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο λαϊκός ακόλουθος ονόματι Ντιγκάβου που νουθετήθηκε από τον Ευλογημένο με σύντομη νουθεσία, αυτός πέθανε. Ποιος είναι ο

προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του;» «Σοφός, μοναχοί, ήταν ο λαϊκός ακόλουθος Ντιγκάβου· ακολούθησε τη Διδασκαλία σύμφωνα με τη Διδασκαλία, και δεν με ενόχλησε εξαιτίας της Διδασκαλίας. Ο λαϊκός ακόλουθος Ντιγκάβου, μοναχοί, με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο». Τρίτη.

4. Η πρώτη ομιλία για τον Σαριπούττα

1000. Κάποτε ο σεβάσμιος Σαριπούττα και ο σεβάσμιος Άναντα διέμεναν στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση... κ.λπ... Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Πόσων άραγε, φίλε Σαριπούττα, ιδιοτήτων εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος, έτσι αυτή η γενιά έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση;» «Τεσσάρων, φίλε, ιδιοτήτων εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος, έτσι αυτή η γενιά έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση.»

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, φίλοι, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτών των τεσσάρων ιδιοτήτων εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος, έτσι αυτή η γενιά έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση.» Τέταρτο.

5. Η δεύτερη ομιλία για τον Σαριπούττα

1001. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Σαριπούττα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα, παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα', Σαριπούττα, λέγεται πράγματι. Ποιος άραγε, Σαριπούττα, είναι ο παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα;» «Η συναναστροφή με ενάρετα άτομα, σεβάσμιε κύριε, είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα, η ακοή της Άριστης Διδασκαλίας είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα, η συνετή προσοχή είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα, η άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα». «Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Η συναναστροφή με ενάρετα άτομα, Σαριπούττα, είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα, η ακοή της Άριστης Διδασκαλίας είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα, η συνετή προσοχή είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα, η άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα».

«'Ρεύμα, ρεύμα', Σαριπούττα, λέγεται πράγματι. Ποιο άραγε, Σαριπούττα, είναι το ρεύμα;» «Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, σεβάσμιε κύριε, είναι το ρεύμα, δηλαδή - ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση». «Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, Σαριπούττα, είναι το ρεύμα,

δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση».

«'Εισερχόμενος στο ρεύμα, εισερχόμενος στο ρεύμα', Σαριπούττα, λέγεται πράγματι. Ποιος άραγε, Σαριπούττα, είναι ο εισερχόμενος στο ρεύμα;» «Όποιος, σεβάσμιε κύριε, είναι προικισμένος με αυτή την ευγενή οκταμελή οδό, αυτός ονομάζεται εισερχόμενος στο ρεύμα, αυτός ο σεβάσμιος με τέτοιο όνομα, με τέτοιο σόι». «Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Όποιος, Σαριπούττα, είναι προικισμένος με αυτή την ευγενή οκταμελή οδό, αυτός ονομάζεται εισερχόμενος στο ρεύμα, αυτός ο σεβάσμιος με τέτοιο όνομα, με τέτοιο σόι». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον Θαπάτι

1002. Προέλευση στη Σαβάττι. Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί έκαναν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - «Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών». Εκείνη την περίοδο οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα διέμεναν στη Σάντουκα για κάποια υπόθεση. Οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα άκουσαν - «Αρκετοί μοναχοί, λένε, κάνουν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - 'Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών'».

Τότε οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα τοποθέτησαν έναν άνθρωπο στον δρόμο - «Όταν εσύ, άνθρωπε, δεις τον Ευλογημένο να έρχεται, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, τότε να μας το αναφέρεις». Αφού στάθηκε δύο ή τρεις ημέρες, εκείνος ο άνθρωπος είδε τον Ευλογημένο να έρχεται από μακριά. Αφού τον είδε, πήγε εκεί όπου ήταν οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα· αφού πλησίασε, είπε στους αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα: «Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος έρχεται, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος. Όποτε τώρα θεωρείτε ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

Τότε οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν και απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, ακολούθησαν τον Ευλογημένο από κοντά. Τότε ο Ευλογημένος, αφού παρεξέκλινε από τον δρόμο, πήγε προς τη βάση κάποιου δένδρου· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα, αφού απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα είπαν στον Ευλογημένο:

«Όταν εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'Θα αναχωρήσει από τη Σαβάττι για περιπλάνηση στους Κοσάλα', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο δυσaréσκεια, υπάρχει θλίψη - 'Ο Ευλογημένος θα είναι μακριά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'Αναχώρησε από τη Σαβάττι για περιπλάνηση στους Κοσάλα', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο δυσaréσκεια, υπάρχει θλίψη - 'Ο Ευλογημένος είναι μακριά μας'.

«Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'Θα αναχωρήσει από τους Κοσάλα για περιπλάνηση στους Μάλλα', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο δυσaréσκεια, υπάρχει θλίψη - 'Ο Ευλογημένος θα είναι μακριά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'Αναχώρησε από τους Κοσάλα για περιπλάνηση στους Μάλλα', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο δυσaréσκεια, υπάρχει θλίψη - 'Ο Ευλογημένος είναι μακριά μας'.

«Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο -'από την Κοσάλα θα αναχωρήσει για περιπλάνηση στη Σαβάθτι', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο ικανοποίηση, υπάρχει ευαρέσκεια - 'ο Ευλογημένος θα είναι κοντά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'διαμένει στη Σαβάθτι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα', υπάρχει όχι λίγη σε μας εκείνη την περίοδο ικανοποίηση, υπάρχει όχι λίγη ευαρέσκεια - 'ο Ευλογημένος είναι κοντά μας'.

«Γι' αυτό λοιπόν, αρχιτέκτονες, η οικογενειακή ζωή είναι εγκλεισμός, ένα μονοπάτι σκόνης· η αναχώρηση είναι σαν τον ανοιχτό ουρανό. Και είναι αρκετό για εσάς, αρχιτέκτονες, για επιμέλεια». «Υπάρχει πράγματι, σεβάσμιε κύριε, για μας άλλος εγκλεισμός από αυτόν τον εγκλεισμό, πιο περιοριστικός και πιο θεωρούμενος ως περιοριστικός». «Ποιος όμως είναι για εσάς, αρχιτέκτονες, ο άλλος εγκλεισμός από αυτόν τον εγκλεισμό, πιο περιοριστικός και πιο θεωρούμενος ως περιοριστικός;»

«Εδώ εμείς, σεβάσμιε κύριε, όταν ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα επιθυμεί να αναχωρήσει για τον κήπο, εκείνους τους ελέφαντες του βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα που είναι για ιππασία, αφού τους ετοιμάσουμε, εκείνες τις συζύγους του βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα που είναι αγαπητές και ευχάριστες, τις καθίζουμε μία μπροστά και μία πίσω. Αυτών όμως των αδελφών, σεβάσμιε κύριε, η οσμή είναι τέτοια, όπως ακριβώς ενός κουτιού αρωμάτων μόλις ανοιγμένου, όπως συμβαίνει με βασιλοπούλες στολισμένες με άρωμα. Αυτών όμως των αδελφών, σεβάσμιε κύριε, η σωματική επαφή είναι τέτοια, όπως ακριβώς η νιφάδα βαμβακιού ή η νιφάδα βαμβακόφυτου, όπως συμβαίνει με βασιλοπούλες μεγαλωμένες στην άνεση. Εκείνη όμως την περίοδο, σεβάσμιε κύριε, και ο ελέφαντας πρέπει να προστατεύεται, και εκείνες οι αδελφές πρέπει να προστατεύονται, και ο εαυτός πρέπει να προστατεύεται. Δεν γνωρίζουμε άμεσα όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ότι δημιουργήσαμε κακόβουλη σκέψη απέναντι σε εκείνες τις αδελφές. Αυτός λοιπόν είναι για μας, σεβάσμιε κύριε, ο άλλος εγκλεισμός από αυτόν τον εγκλεισμό, πιο περιοριστικός και πιο θεωρούμενος ως περιοριστικός».

«Γι' αυτό λοιπόν, αρχιτέκτονες, η οικογενειακή ζωή είναι εγκλεισμός, ένα μονοπάτι σκόνης· η αναχώρηση είναι σαν τον ανοιχτό ουρανό. Και είναι αρκετό για εσάς, αρχιτέκτονες, για επιμέλεια. Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, αρχιτέκτονες, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, αρχιτέκτονες, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιόδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, αρχιτέκτονες, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Εσείς λοιπόν, αρχιτέκτονες, είστε προικισμένοι με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ...

οποιαδήποτε δωρεά υπάρχει στην οικογένεια, όλη αυτή είναι αδιαίρετη με τους ηθικούς, τους καλού χαρακτήρα. Τι νομίζετε, αρχιτέκτονες, πόσοι είναι εκείνοι οι άνθρωποι στους Κοσάλα που είναι ίσοι με εσάς, δηλαδή - στο μοίρασμα δωρεών;» «Είμαστε τυχεροί, σεβάσμιε κύριε, είναι καλή τύχη για μας, σεβάσμιε κύριε! Που ο Ευλογημένος μας κατανοεί έτσι». Έκτο.

7. Η ομιλία για τους Βελουντβαρέγια

1003. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος περιπλανιόταν στους Κοσάλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών και έφτασε σε ένα βραχμανικό χωριό των Κοσάλα που ονομαζόταν Βελουντβάρα. Οι βραχμάνοι και οικοδεσπότες της Βελουντβάρα άκουσαν: «Ο ασκητής Γκόταμα, γιος των Σάκυα, που αναχώρησε από την οικογένεια των Σάκυα, περιπλανώμενος στους Κοσάλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, έφτασε στη Βελουντβάρα. Και για αυτόν τον αξιότιμο Γκόταμα έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος. Αυτός, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση αυτόν τον κόσμο μαζί με τους θεούς, τον Μάρα, τον Βράχμα, αυτή τη γενιά μαζί με τους ασκητές και τους βραχμάνους, μαζί με τους θεούς και τους ανθρώπους, τον διακηρύσσει. Αυτός διδάσκει τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώνει την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή'. Είναι πράγματι καλό να δει κανείς τέτοιους Άξιους».

Τότε οι βραχμάνοι και οικοδεσπότες της Βελουντβάρα πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, μερικοί αφού απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, κάθισαν στο πλάι. Μερικοί χαιρέτησαν τον Ευλογημένο· αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισαν στο πλάι. Μερικοί χαιρέτησαν με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου και κάθισαν στο πλάι. Μερικοί αφού ανακοίνωσαν το όνομα και το σόι τους κοντά στον Ευλογημένο, κάθισαν στο πλάι. Μερικοί σιωπηλοί κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, οι βραχμάνοι και οικοδεσπότες της Βελουντβάρα είπαν στον Ευλογημένο: «Εμείς, αγαπητέ Γκόταμα, έχουμε τέτοιες επιθυμίες, τέτοιες θελήσεις, τέτοιες προθέσεις: να κατοικούμε σε σπίτι γεμάτο με παιδιά, να απολαμβάνουμε σανδαλόξυλο από το Κάσι, να φοράμε γιρλάντες, αρώματα και καλλυντικά, να δεχόμαστε χρυσό και ασήμι, και με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο να επαναγεννηθούμε στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Σε εμάς που έχουμε τέτοιες επιθυμίες, τέτοιες θελήσεις, τέτοιες προθέσεις, ας μας διδάξει ο αξιότιμος Γκόταμα τη Διδασκαλία έτσι ώστε εμείς να κατοικούμε σε σπίτι γεμάτο με παιδιά... κ.λπ... να επαναγεννηθούμε στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Θα σας διδάξω, οικοδεσπότες, μια επεξήγηση της Διδασκαλίας που εφαρμόζεται στον εαυτό. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, αγαπητέ», απάντησαν οι βραχμάνοι και οικοδεσπότες της Βελουντβάρα στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και ποια είναι, οικοδεσπότες, η επεξήγηση της Διδασκαλίας που εφαρμόζεται στον εαυτό; Εδώ, οικοδεσπότες, ένας ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι: 'Εγώ επιθυμώ να ζήσω, επιθυμώ να μην πεθάνω, επιθυμώ την ευτυχία, αποστρέφομαι τον πόνο. Αν

κάποιος μου αφαιρούσε τη ζωή, σε εμένα που επιθυμώ να ζήσω, που επιθυμώ να μην πεθάνω, που επιθυμώ την ευτυχία, που αποστρέφομαι τον πόνο, αυτό δεν θα ήταν αγαπητό και ευχάριστο για μένα. Αν όμως εγώ αφαιρούσα τη ζωή σε κάποιον άλλον που επιθυμεί να ζήσει, που επιθυμεί να μην πεθάνει, που επιθυμεί την ευτυχία, που αποστρέφεται τον πόνο, αυτό θα ήταν μη αγαπητό και δυσάρεστο και για εκείνον. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, είναι επίσης μη αγαπητό και δυσάρεστο για τον άλλον. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, πώς θα μπορούσα να το επιβάλω σε άλλον; Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, και επαινεί την αποχή από τον φόνο έμβιων όντων. Έτσι αυτή η σωματική συμπεριφορά του είναι τριπλά καθαρή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι -'όποιος θα μου έπαιρνε το μη δοσμένο, θεωρούμενο κλοπή, αυτό δεν θα ήταν αγαπητό και ευχάριστο για μένα. Αν όμως εγώ έπαιρνα από άλλον το μη δοσμένο, θεωρούμενο κλοπή, και για εκείνον αυτό θα ήταν μη αγαπητό και δυσάρεστο. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, είναι επίσης μη αγαπητό και δυσάρεστο για τον άλλον. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, πώς θα μπορούσα να το επιβάλω σε άλλον; Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, ο ίδιος απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, και παρακινεί άλλους στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, και επαινεί την αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου. Έτσι αυτή η σωματική συμπεριφορά του είναι τριπλά καθαρή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι -'όποιος θα διέπραττε μοιχεία με τις συζύγους μου, αυτό δεν θα ήταν αγαπητό και ευχάριστο για μένα. Αν όμως εγώ διέπραττα μοιχεία με τις συζύγους άλλου, και για εκείνον αυτό θα ήταν μη αγαπητό και δυσάρεστο. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, είναι επίσης μη αγαπητό και δυσάρεστο για τον άλλον. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, πώς θα μπορούσα να το επιβάλω σε άλλον; Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, ο ίδιος απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και παρακινεί άλλους στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και επαινεί την αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά. Έτσι αυτή η σωματική συμπεριφορά του είναι τριπλά καθαρή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι -'όποιος θα κατέστρεφε την ευημερία μου με ψευδολογία, αυτό δεν θα ήταν αγαπητό και ευχάριστο για μένα. Αν όμως εγώ κατέστρεφα την ευημερία άλλου με ψευδολογία, και για εκείνον αυτό θα ήταν μη αγαπητό και δυσάρεστο. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, είναι επίσης μη αγαπητό και δυσάρεστο για τον άλλον. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, πώς θα μπορούσα να το επιβάλω σε άλλον; Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, ο ίδιος απέχει από την ψευδολογία, και παρακινεί άλλους στην αποχή από την ψευδολογία, και επαινεί την αποχή από την ψευδολογία. Έτσι αυτή η λεκτική συμπεριφορά του είναι τριπλά καθαρή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι -'όποιος θα χώριζε τους φίλους μου με διχαστική ομιλία, αυτό δεν θα ήταν αγαπητό και ευχάριστο για μένα. Αν όμως εγώ χώριζα τους φίλους άλλου με διχαστική ομιλία, και για εκείνον αυτό θα ήταν μη αγαπητό και δυσάρεστο... κ.λπ... έτσι αυτή η λεκτική συμπεριφορά του είναι τριπλά καθαρή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι -όποιος θα μου συμπεριφερόταν με σκληρή ομιλία, αυτό δεν θα ήταν αγαπητό και ευχάριστο για μένα. Αν όμως εγώ συμπεριφερόμουν σε άλλον με σκληρή ομιλία, και για εκείνον αυτό θα ήταν μη αγαπητό και δυσάρεστο. Αυτό που για μένα είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο... κ.λπ... έτσι αυτή η λεκτική συμπεριφορά του είναι τριπλά καθαρή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι -'Όποιος θα μου συμπεριφερόταν με ανόητη ομιλία, με φλυαρία, αυτό δεν θα ήταν αγαπητό και ευχάριστο για μένα. Αν όμως εγώ συμπεριφερόμουν σε άλλον με ανόητη ομιλία, με φλυαρία, αυτό θα ήταν μη αγαπητό και δυσάρεστο και για τον άλλον. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, είναι επίσης μη αγαπητό και δυσάρεστο για τον άλλον. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, πώς θα μπορούσα να το επιβάλω σε άλλον;' Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, ο ίδιος απέχει από τη φλυαρία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη φλυαρία, και επαινεί την αποχή από τη φλυαρία. Έτσι αυτή η λεκτική συμπεριφορά του είναι τριπλά καθαρή.

«Αυτός είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα -'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'· στη Διδασκαλία... κ.λπ... είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Όταν λοιπόν, οικοδεσπότες, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με αυτές τις επτά καλές ιδιότητες και με αυτές τις τέσσερις επιθυμητές καταστάσεις, αυτός, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'».

Όταν αυτό ειπώθηκε, οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες της Βελουντβάρα είπαν στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Εμείς καταφεύγουμε στον αξιότιμο Γκόταμα ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας μας θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκούς ακολούθους που έχουν καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Έβδομη.

8. Η πρώτη ομιλία στον δημόσιο ξενώνα από τούβλα

1004. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Νάτικα, στον δημόσιο ξενώνα από τούβλα. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο:

«Ο μοναχός που ονομαζόταν Σάλχα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε· ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του; Η μοναχή που ονομαζόταν Νανδά, σεβάσμιε κύριε, πέθανε· ποιος είναι ο προορισμός της, ποια η μελλοντική ζωή της; Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Σουντάττα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε· ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του; Η λαϊκή ακόλουθος που ονομαζόταν Σουτζάτα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε· ποιος είναι ο προορισμός της, ποια η μελλοντική ζωή της;»

«Ο Σάλχα, Άναντα, μοναχός που πέθανε, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Η Νανδά, Άναντα, μοναχή που πέθανε, με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένη, εκεί επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενη σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Ο Σουντάττα, Άναντα, λαϊκός ακόλουθος που πέθανε, με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι άπαξ επιστρέφων· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θα θέσει τέρμα στον πόνο. Η Σουτζάτα, Άναντα, λαϊκή ακόλουθος που πέθανε, με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών είναι εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση.

«Δεν είναι καταπληκτικό, Άναντα, ότι ένα ανθρώπινο ον πεθαίνει· αν κάθε φορά που κάποιος πεθαίνει ερχόσασταν σε μένα και ρωτούσατε για αυτό το θέμα, αυτό θα ήταν βλάβη, Άναντα, για τον Τατχάγκατα. Γι' αυτό, Άναντα, θα διδάξω μια επεξήγηση της Διδασκαλίας που ονομάζεται 'ο καθρέφτης της Διδασκαλίας'· με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'.

«Και ποιος είναι αυτός, Άναντα, ο καθρέφτης της Διδασκαλίας, η επεξήγηση της Διδασκαλίας· με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'»;

«Εδώ, Άναντα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγώντας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτός, Άναντα, είναι ο καθρέφτης της Διδασκαλίας, η επεξήγηση της Διδασκαλίας· με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'». Όγδοη.

9. Η δεύτερη ομιλία στον δημόσιο ξενώνα από τούβλα

1005. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Ο μοναχός που ονομαζόταν Ασόκα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε· ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του; Η μοναχή που ονομαζόταν Ασόκα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε... κ.λπ... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Ασόκα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε... κ.λπ... Η λαϊκή ακόλουθος που ονομαζόταν Ασόκα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε· ποιος είναι ο προορισμός της, ποια η μελλοντική ζωή της;»

«Ο Ασόκα, Άναντα, μοναχός που πέθανε, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε... κ.λπ...

Αυτός, Άναντα, είναι ο καθρέφτης της Διδασκαλίας, η επεξήγηση της Διδασκαλίας· με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'». Ένατη.

10. Η τρίτη ομιλία στον δημόσιο ξενώνα από τούβλα

1006. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Κακκάτα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε στη Νάτικα· ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του; Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Καλίμπχα, σεβάσμιε κύριε, στη Νάτικα... κ.λπ... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Νικάτα, σεβάσμιε κύριε, στη Νάτικα... κ.λπ... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Κατισσάχα, σεβάσμιε κύριε, στη Νάτικα... κ.λπ... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Τούτθα, σεβάσμιε κύριε, στη Νάτικα... κ.λπ... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Σαντούτθα, σεβάσμιε κύριε, στη Νάτικα... κ.λπ... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Μπχάντα, σεβάσμιε κύριε, στη Νάτικα... κ.λπ... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Σουμπχάντα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε στη Νάτικα· ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του;»

«Ο Κακκάτα, Άναντα, λαϊκός ακόλουθος που πέθανε, με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Ο Καλίμπχα, Άναντα... κ.λπ... Ο Νικάτα, Άναντα... κ.λπ... Ο Κατισσάχα, Άναντα... κ.λπ... Ο Τούτθα, Άναντα... κ.λπ... Ο Σαντούτθα, Άναντα... κ.λπ... Ο Μπχάντα, Άναντα... κ.λπ... Ο Σουμπχάντα, Άναντα, λαϊκός ακόλουθος που πέθανε, με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο.

Πάνω από πενήντα, Άναντα, λαϊκοί ακόλουθοι πέθαναν στη Νάτικα· με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένοι, εκεί επέτυχαν το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενοι σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Πάνω από ενενήντα, Άναντα, λαϊκοί ακόλουθοι πέθαναν στη Νάτικα· με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι άπαξ επιστρέφοντες· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θα θέσουν τέρμα στον πόνο. Πάνω από πεντακόσιοι, Άναντα, λαϊκοί ακόλουθοι πέθαναν στη Νάτικα· με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών

δεσμών είναι εισερχόμενοι στο ρεύμα, μη υποκείμενοι πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιοι, κατευθυνόμενοι στην ανώτατη φώτιση.

«Δεν είναι καταπληκτικό, Άναντα, ότι ένα ανθρώπινο ον πεθαίνει· αν κάθε φορά που κάποιος πεθαίνει ερχόσασταν σε μένα και ρωτούσατε για αυτό το θέμα, αυτό θα ήταν βλάβη, Άναντα, για τον Τατχάγκατα. Γι' αυτό, Άναντα, θα διδάξω μια επεξήγηση της Διδασκαλίας που ονομάζεται 'ο καθρέφτης της Διδασκαλίας'· με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'.

«Και ποιος είναι αυτός, Άναντα, ο καθρέφτης της Διδασκαλίας, η επεξήγηση της Διδασκαλίας· με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'.

«Εδώ, Άναντα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγώντας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτός, Άναντα, είναι ο καθρέφτης της Διδασκαλίας, η επεξήγηση της Διδασκαλίας· με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της Βελουντβάρα πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Βασιλιάς, Ογάντα, Ντιγκάβου, Σαριπούττα τα άλλα δύο·
Θαπατί, Βελουντβαρέγια, στον δημόσιο ξενώνα από τούβλα τρία.

2. Το κεφάλαιο στο βασιλικό πάρκο

1. Η ομιλία για την κοινότητα χιλίων μοναχών

1007. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο βασιλικό μοναστήρι. Τότε μια κοινότητα χιλίων μοναχών πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Σε εκείνες τις μοναχές που στέκονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό -

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχός, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχός, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγώντας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχός, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον βραχμάνο

1008. Προέλευση στη Σαβάττι. «Οι βραχμάνοι, μοναχοί, διακηρύσσουν μια πρακτική που ονομάζεται οδηγούσα στην πρόοδο. Αυτοί παρακινούν τον μαθητή έτσι: 'Έλα εσύ, ε άνθρωπε, σηκώσου νωρίς το πρωί και πήγαινε με το πρόσωπο στραμμένο προς την ανατολή. Εσύ μην αποφύγεις λάκκο, μην αποφύγεις γκρεμό, μην αποφύγεις κούτσουρο, μην αποφύγεις αγκαθότοπο, μην αποφύγεις δεξαμενή λουτρού, μην αποφύγεις βούρκο. Όπου πέσεις, εκεί ακριβώς να επιθυμήσεις τον θάνατο. Έτσι εσύ, ε άνθρωπε, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, θα επαναγεννηθείς στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο'».

«Αυτό όμως, μοναχοί, των βραχμάνων είναι πορεία αδαούς, είναι πορεία πλανεμένου, δεν οδηγεί στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγεί στο μη πάθος, δεν οδηγεί στην παύση, δεν οδηγεί στη γαλήνη, δεν οδηγεί στην άμεση γνώση, δεν οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγεί στο Νιμπάνα. Εγώ όμως, μοναχοί, στη διαγωγή των ευγενών διακηρύσσω την πρακτική που οδηγεί στην πρόοδο· η οποία οδηγεί αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

«Και ποια είναι, μοναχοί, αυτή η πρακτική που οδηγεί στην πρόοδο· η οποία οδηγεί αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση... κ.λπ... οδηγεί στο Νιμπάνα; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγώντας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτή είναι, μοναχοί, η πρακτική που οδηγεί στην πρόοδο, που οδηγεί αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση... κ.λπ... οδηγεί στο Νιμπάνα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον πρεσβύτερο μοναχό Άναντα

1009. Κάποτε ο σεβάσμιος Άναντα και ο σεβάσμιος Σαριπούττα διέμεναν στη Σαβάττι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πλησίασε τον σεβάσμιο Άναντα· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον σεβάσμιο Άναντα. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πόσων, φίλε Άναντα, ιδιοτήτων με την εγκατάλειψη, πόσων ιδιοτήτων εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος, έτσι αυτή η γενιά έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους,

βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση;» «Τεσσάρων, φίλε, ιδιοτήτων με την εγκατάλειψη, τεσσάρων ιδιοτήτων εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος, έτσι αυτή η γενιά έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση.»

«Ποιων τεσσάρων; Με όποιου είδους δυσπιστία στον Βούδα προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους δυσπιστία στον Βούδα δεν υπάρχει. Με όποιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα προικισμένος ο μορφωμένος ευγενής μαθητής με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, τέτοιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα υπάρχει - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'.

Με όποιου είδους δυσπιστία στη Διδασκαλία προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους δυσπιστία στη Διδασκαλία δεν υπάρχει. Με όποιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία προικισμένος ο μορφωμένος ευγενής μαθητής με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, τέτοιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία υπάρχει - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο... κ.λπ... κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'.

Με όποιου είδους δυσπιστία στην Κοινότητα προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους δυσπιστία στην Κοινότητα δεν υπάρχει. Με όποιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα προικισμένος ο μορφωμένος ευγενής μαθητής με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, τέτοιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα υπάρχει - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'.

Με όποιου είδους ανηθικότητα προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους ανηθικότητα δεν υπάρχει. Με όποιου είδους ηθική αρεστή στους ευγενείς προικισμένος ο μορφωμένος ευγενής μαθητής με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, τέτοιου είδους ηθική αρεστή στους ευγενείς υπάρχει, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτών των τεσσάρων ιδιοτήτων με την εγκατάλειψη, αυτών των τεσσάρων ιδιοτήτων εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος, έτσι αυτή η γενιά έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση.» Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον φόβο του κακότυχου κόσμου

1010. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει ξεπεράσει κάθε φόβο κακού προορισμού. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγώντας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής έχει ξεπεράσει κάθε φόβο κακού προορισμού». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον φόβο του κακότυχου κόσμου και του κόσμου του ξεπεσμού

1011. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει ξεπεράσει κάθε φόβο κακού προορισμού και κόσμου του ξεπεσμού. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγώντας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής έχει ξεπεράσει κάθε φόβο κακού προορισμού και κόσμου του ξεπεσμού». Πέμπτο.

6. Η πρώτη ομιλία για τους φίλους και συμβούλους

1012. «Όσους, μοναχοί, θα συμπονούσατε, και όσοι θα θεωρούσαν ότι πρέπει να ακούσουν - φίλοι ή σύμβουλοι ή συγγενείς ή ομόαιμοι - αυτοί, μοναχοί, πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα. Σε ποιες τέσσερις; Πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στην ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στην ηθική αρεστή στους ευγενείς, ακέραιη... κ.λπ... συντελεστική στην αυτοσυγκέντρωση. Όσους, μοναχοί, θα συμπονούσατε, και όσοι θα θεωρούσαν ότι πρέπει να ακούσουν - φίλοι ή σύμβουλοι ή συγγενείς ή ομόαιμοι - αυτοί, μοναχοί, πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν σε αυτούς τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα». Έκτο.

7. Η δεύτερη ομιλία για τους φίλους και συμβούλους

1013. «Όσους, μοναχοί, θα συμπονούσατε, και όσοι θα θεωρούσαν ότι πρέπει να ακούσουν - φίλοι ή σύμβουλοι ή συγγενείς ή ομόαιμοι - αυτοί, μοναχοί, πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα. Σε ποιες τέσσερις; Πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στην ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'.

«Θα μπορούσε να υπάρξει, μοναχοί, μεταβολή των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων - του στερεού στοιχείου, του υγρού στοιχείου, του θερμού στοιχείου, του στοιχείου του αέρα - αλλά δεν θα μπορούσε να υπάρξει μεταβολή για έναν ευγενή μαθητή προικισμένο με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα. Εδώ αυτή η μεταβολή -

αυτός βεβαίως ο ευγενής μαθητής προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα θα επαναγεννηθεί στην κόλαση ή στο ζωικό βασίλειο ή στη σφαίρα των φαντασμάτων - αυτό είναι αδύνατον. Στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στην ηθική αρεστή στους ευγενείς, ακέραιη... κ.λπ... συντελεστική στην αυτοσυγκέντρωση. Θα μπορούσε να υπάρξει, μοναχοί, μεταβολή των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων - του στερεού στοιχείου, του υγρού στοιχείου, του θερμού στοιχείου, του στοιχείου του αέρα - αλλά δεν θα μπορούσε να υπάρξει μεταβολή για έναν ευγενή μαθητή προικισμένο με ηθική αρεστή στους ευγενείς. Εδώ αυτή η μεταβολή - αυτός βεβαίως ο ευγενής μαθητής προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς θα επαναγεννηθεί στην κόλαση ή στο ζωικό βασίλειο ή στη σφαίρα των φαντασμάτων - αυτό είναι αδύνατον. Όσους, μοναχοί, θα συμπονούσατε, και όσοι θα θεωρούσαν ότι πρέπει να ακούσουν - φίλοι ή σύμβουλοι ή συγγενείς ή ομόαιμοι - αυτοί, μοναχοί, πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν σε αυτούς τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα». Έβδομη.

8. Η πρώτη ομιλία για την περιπλάνηση στους θεούς

1014. Προέλευση στη Σαβάττι. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το άλσος του Τζέτα και εμφανίστηκε στους θεούς Ταβατίμα. Τότε αρκετές θεότητες που ανήκαν στους Τριάντα Τρεις πλησίασαν τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα και στάθηκαν στο πλάι. Σε εκείνες τις θεότητες που στέκονταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε αυτό -

«Καλό είναι πράγματι, φίλοι, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, φίλοι, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Καλό είναι πράγματι, φίλοι, στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... καλό είναι πράγματι, φίλοι, να είναι κανείς προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, φίλοι, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... η κατοχή ηθικής αρεστής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας της κατοχής ηθικής αρεστής στους ευγενείς, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Όγδοη.

9. Η δεύτερη ομιλία για την περιπλάνηση στους θεούς

1015. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το άλσος του Τζέτα και εμφανίστηκε στους θεούς Ταβατίμα. Τότε αρκετές θεότητες που ανήκαν στους Τριάντα Τρεις πλησίασαν τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα και στάθηκαν στο πλάι. Σε εκείνες τις θεότητες που στέκονταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε αυτό -

«Καλό είναι πράγματι, φίλοι, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, φίλοι, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Καλό είναι πράγματι, φίλοι, στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... η κατοχή ηθικής αρεστής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας της κατοχής ηθικής αρεστής στους ευγενείς, φίλοι, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... η κατοχή ηθικής αρεστής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας της κατοχής ηθικής αρεστής στους ευγενείς, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Ένατη.

10. Η τρίτη ομιλία για την περιπλάνηση στους θεούς

1016. Τότε ο Ευλογημένος - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το άλσος του Τζέτα και εμφανίστηκε στους θεούς Ταβατίμα. Τότε αρκετές θεότητες που ανήκαν στους Τριάντα Τρεις πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στο πλάι. Σε εκείνες τις θεότητες που στέκονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό -

«Καλό είναι πράγματι, φίλοι, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, φίλοι, έτσι μερικά όντα εδώ είναι εισερχόμενα στο ρεύμα, μη υποκείμενα πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαια, κατευθυνόμενα στην ανώτατη φώτιση. Καλό είναι πράγματι, φίλοι, στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... η κατοχή ηθικής αρεστής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας του να

είναι κανείς προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, φίλοι, έτσι μερικά όντα εδώ είναι εισερχόμενα στο ρεύμα, μη υποκείμενα πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαια, κατευθυνόμενα στην ανώτατη φώτιση».

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, αγαπητέ, έτσι αυτή η γενιά είναι εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση. Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ, στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... η κατοχή ηθικής αρεστής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγώντας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, αγαπητέ, έτσι αυτή η γενιά είναι εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του Ρατζακαράμα δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Χίλιοι βραχμάνοι και Άναντα, κακός προορισμός τα άλλα δύο·
φίλοι και σύμβουλοι δύο ειπώθηκαν, και τρία περιπλανήσεις στους θεούς.

3. Το κεφάλαιο για τον Σαρανάνι

1. Η πρώτη ομιλία για τον Μαχανάμα

1017. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτή, σεβάσμιε κύριε, η Καπιλαβάττχου είναι επιτυχημένη και ακμάζουσα και γνωστή σε πολλούς και γεμάτη με ανθρώπους και με στενά αδιέξοδα. Έτσι εγώ λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, αφού υπηρετήσω τον Ευλογημένο ή τους μοναχούς που ανυψώνουν τον νου, την απογευματινή περίοδο της ημέρας μπαίνοντας στην Καπιλαβάττχου· συναντώ ακόμη και ελέφαντα, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και άλογο, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και άρμα, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και κάρο, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και άνθρωπο, σεβάσμιε κύριε. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, εκείνη τη στιγμή χάνεται η μνήμη σχετικά με τον Ευλογημένο, χάνεται η μνήμη σχετικά με τη Διδασκαλία, χάνεται η μνήμη σχετικά με την Κοινότητα. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, έρχεται αυτή η σκέψη: 'Αν εγώ πέθαινα αυτή τη στιγμή, ποιος θα ήταν ο προορισμός μου, ποια η μελλοντική ζωή μου;'»

«Μη φοβάσαι, Μαχανάμα, μη φοβάσαι, Μαχανάμα! Χωρίς κακό θα είναι ο θάνατός σου, χωρίς κακό η λήξη του χρόνου σου. Οποιοδήποτε, Μαχανάμα, η συνείδηση για μεγάλο χρονικό διάστημα έχει αναπτυχθεί μέσω της πίστης, η συνείδηση έχει αναπτυχθεί μέσω της ηθικής, η συνείδηση έχει αναπτυχθεί μέσω της μάθησης, η συνείδηση έχει αναπτυχθεί μέσω της γενναιοδωρίας, η συνείδηση έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας, αυτού αυτό το σώμα είναι υλικό, αποτελούμενο από τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία, γεννημένο από μητέρα και πατέρα, θρεμμένο με ρύζι και αρτοπαρασκεύασμα, υποκείμενο στην παροδικότητα, στην τριβή, στη μάλαξη, στη

διάλυση και στην αποσύνθεση. Αυτό εδώ ακριβώς είτε κοράκια το τρώνε είτε γύπες το τρώνε είτε γεράκια το τρώνε είτε σκύλοι το τρώνε είτε τσακάλια το τρώνε είτε διάφορα είδη εμβίων όντων το τρώνε· και η συνείδησή του που για μεγάλο χρονικό διάστημα έχει αναπτυχθεί μέσω της πίστης... κ.λπ... έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας, αυτή πηγαίνει προς τα πάνω, πηγαίνει προς την υπεροχή.

«Όπως, Μαχανάμα, ένας άνθρωπος αφού βύθιζε ένα δοχείο με βουτυρέλαιο ή ένα δοχείο με λάδι σε μια βαθιά λίμνη νερού, θα το έσπαγε. Εκεί ό,τι θα ήταν χαλίκι ή κεραμικό, αυτό θα πήγαινε προς τα κάτω· και ό,τι θα ήταν εκεί βουτυρέλαιο ή λάδι, αυτό θα πήγαινε προς τα πάνω, θα πήγαινε προς την υπεροχή. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, Μαχανάμα, οποιουδήποτε η συνείδηση για μεγάλο χρονικό διάστημα έχει αναπτυχθεί μέσω της πίστης... κ.λπ... η συνείδηση έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας, αυτού αυτό το σώμα είναι υλικό, αποτελούμενο από τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία, γεννημένο από μητέρα και πατέρα, θρεμμένο με ρύζι και αρτοπαρασκεύασμα, υποκείμενο στην παροδικότητα, στην τριβή, στη μάλαξη, στη διάλυση και στην αποσύνθεση, αυτό εδώ ακριβώς είτε κοράκια το τρώνε είτε γύπες το τρώνε είτε γεράκια το τρώνε είτε σκύλοι το τρώνε είτε τσακάλια το τρώνε είτε διάφορα είδη εμβίων όντων το τρώνε· και η συνείδησή του που για μεγάλο χρονικό διάστημα έχει αναπτυχθεί μέσω της πίστης... κ.λπ... έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας, αυτή πηγαίνει προς τα πάνω, πηγαίνει προς την υπεροχή. Και όμως σε σένα, Μαχανάμα, η συνείδηση για μεγάλο χρονικό διάστημα έχει αναπτυχθεί μέσω της πίστης... κ.λπ... η συνείδηση έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας. Μη φοβάσαι, Μαχανάμα, μη φοβάσαι, Μαχανάμα! Χωρίς κακό θα είναι ο θάνατός σου, χωρίς κακό η λήξη του χρόνου σου». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για τον Μαχανάμα

1018. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτή, σεβάσμιε κύριε, η Καπιλαβάττχου είναι επιτυχημένη και ακμάζουσα και γνωστή σε πολλούς και γεμάτη με ανθρώπους και με στενά αδιέξοδα. Έτσι εγώ λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, αφού υπηρετήσω τον Ευλογημένο ή τους μοναχούς που ανυψώνουν τον νου, την απογευματινή περίοδο της ημέρας μπαίνοντας στην Καπιλαβάττχου· συναντώ ακόμη και ελέφαντα, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και άλογο, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και άρμα, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και κάρο, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και άνθρωπο, σεβάσμιε κύριε. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, εκείνη τη στιγμή χάνεται η μνήμη σχετικά με τον Ευλογημένο, χάνεται η μνήμη σχετικά με τη Διδασκαλία, χάνεται η μνήμη σχετικά με την Κοινότητα. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, έρχεται αυτή η σκέψη: 'Αν εγώ πέθαινα αυτή τη στιγμή, ποιος θα ήταν ο προορισμός μου, ποια η μελλοντική ζωή μου;»

«Μη φοβάσαι, Μαχανάμα, μη φοβάσαι, Μαχανάμα! Χωρίς κακό θα είναι ο θάνατός σου, χωρίς κακό η λήξη του χρόνου σου. Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, Μαχανάμα, ένας ευγενής μαθητής γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα. Ποιες τέσσερις; Εδώ, Μαχανάμα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος

με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση.

«Όπως, Μαχανάμα, ένα δέντρο επιρρεπές προς την ανατολή, κεκλιμένο προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή, αυτό κομμένο από τη ρίζα, προς τα πού θα έπεφτε;» «Προς όπου είναι επιρρεπές, σεβάσμιε κύριε, προς όπου κλίνει, προς όπου έχει κλίση». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, Μαχανάμα, προικισμένος με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, ένας ευγενής μαθητής γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Γκόντχα τον Σάκκα

1019. Προέλευση στο Καπιλαβάττχου. Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Γκόντχα τον Σάκκα· αφού πλησίασε, είπε στον Γκόντχα τον Σάκκα: «Με πόσες ιδιότητες εσύ, Γκόντχα, αναγνωρίζεις ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση;»

«Με τρεις ιδιότητες εγώ, Μαχανάμα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση. Με ποιες τρεις; Εδώ, Μαχανάμα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες εγώ, Μαχανάμα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση.

«Εσύ όμως, Μαχανάμα, με πόσες ιδιότητες αναγνωρίζεις ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση;» «Με τέσσερις ιδιότητες εγώ, Γκόντχα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση. Ποιες τέσσερις; Εδώ, Γκόντχα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες εγώ, Γκόντχα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση».

«Περίμενε εσύ, Μαχανάμα, περίμενε εσύ, Μαχανάμα! Μόνο ο Ευλογημένος θα γνώριζε αυτό, αν κάποιος είναι προικισμένος ή μη προικισμένος με αυτές τις ιδιότητες». «Πάμε, Γκόντχα, ας πλησιάσουμε τον Ευλογημένο· αφού πλησιάσουμε, θα αναφέρουμε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο». Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα και ο Γκόντχα ο Σάκκα πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο:

«Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, πλησίασα τον Γκόντχα τον Σάκκα· αφού πλησίασα, είπα στον Γκόντχα τον Σάκκα: 'Με πόσες ιδιότητες εσύ, Γκόντχα, αναγνωρίζεις ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, καθορισμένο στον προορισμό, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση;' Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, ο Γκόντχα ο Σάκκα μου είπε:

«Με τρεις ιδιότητες εγώ, Μαχανάμα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση. Με ποιες τρεις; Εδώ, Μαχανάμα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες εγώ, Μαχανάμα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση. Εσύ όμως, Μαχανάμα, με ποιες ιδιότητες αναγνωρίζεις ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, καθορισμένο στον προορισμό, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση;»

«Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, είπα στον Γκόντχα τον Σάκκα: 'Με τέσσερις ιδιότητες εγώ, Γκόντχα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, καθορισμένο στον προορισμό, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση. Ποιες τέσσερις; Εδώ, Γκόντχα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες εγώ, Γκόντχα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, καθορισμένο στον προορισμό, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση'.»

«Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, ο Γκόντχα ο Σάκκα μου είπε: 'Περίμενε εσύ, Μαχανάμα, περίμενε εσύ, Μαχανάμα! Μόνο ο Ευλογημένος θα γνώριζε αν κάποιος είναι προικισμένος ή μη προικισμένος με αυτές τις ιδιότητες'.» «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιο ζήτημα εγειρόταν, και από τη μία ήταν ο Ευλογημένος και από την άλλη η κοινότητα μοναχών, όπου ο Ευλογημένος, εκεί θα ήμουν εγώ. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, έτσι ευλαβή. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιο ζήτημα εγειρόταν, και από τη μία ήταν ο Ευλογημένος και από την άλλη η κοινότητα μοναχών, όπου ο Ευλογημένος, εκεί θα ήμουν εγώ. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, έτσι ευλαβή. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιο ζήτημα εγειρόταν, και από τη μία ήταν ο Ευλογημένος και από την άλλη η κοινότητα μοναχών, η κοινότητα μοναχών και οι λαϊκοί ακόλουθοι, όπου ο Ευλογημένος, εκεί θα ήμουν εγώ. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, έτσι ευλαβή. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιο ζήτημα εγειρόταν, και από τη μία ήταν ο Ευλογημένος και από την άλλη η κοινότητα μοναχών, η κοινότητα μοναχών, οι λαϊκοί ακόλουθοι και οι λαϊκές ακόλουθοι, όπου ο Ευλογημένος, εκεί θα ήμουν εγώ. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος,

σεβάσμιε κύριε, έτσι ευλαβή. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιο ζήτημα εγειρόταν, και από τη μία ήταν ο Ευλογημένος και από την άλλη η κοινότητα μοναχών, η κοινότητα μοναχών, οι λαϊκοί ακόλουθοι, οι λαϊκές ακόλουθοι, και ο κόσμος μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, η γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, όπου ο Ευλογημένος, εκεί θα ήμουν εγώ. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, έτσι ευλαβή». «Εσύ που λες έτσι, Γκόντχα, τι λες για τον Μαχανάμα τον Σάκκα;» «Εγώ που λέω έτσι, σεβάσμιε κύριε, δεν λέω τίποτε για τον Μαχανάμα τον Σάκκα εκτός από καλό, εκτός από επιδέξιο». Τρίτη.

4. Η πρώτη ομιλία για τον Σαρανάνι τον Σάκκα

1020. Προέλευση στο Καπιλαβάττχου. Εκείνη την περίοδο ο Σαρανάνι ο Σάκκα είχε πεθάνει. Αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - «εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Εκεί αρκετοί Σάκκα, αφού συγκεντρώθηκαν και συναθροίστηκαν, παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Τώρα λοιπόν ποιος δεν θα γίνει εισερχόμενος στο ρεύμα! Αφού είναι δυνατόν ο Σαρανάνι ο Σάκκα να πέθανε· αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - 'εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'. Ο Σαρανάνι ο Σάκκα διέπραξε αδυναμία στην εξάσκηση, έπινε μεθυστικά ροφήματα».

Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ο Σαρανάνι ο Σάκκα πέθανε. Αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - 'εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'. Εκεί, σεβάσμιε κύριε, αρκετοί Σάκκα, αφού συγκεντρώθηκαν και συναθροίστηκαν, παραπονούνται, επικρίνουν και διαμαρτύρονται: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Τώρα λοιπόν ποιος δεν θα γίνει εισερχόμενος στο ρεύμα! Αφού είναι δυνατόν ο Σαρανάνι ο Σάκκα να πέθανε· αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - 'εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'. Ο Σαρανάνι ο Σάκκα διέπραξε αδυναμία στην εξάσκηση, έπινε μεθυστικά ροφήματα».

«Εκείνος, Μαχανάμα, που για μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν λαϊκός ακόλουθος που έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο, αυτός πώς θα πήγαινε στον κόσμο του ξεπεσμού! Αυτό λοιπόν, Μαχανάμα, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'για μεγάλο χρονικό διάστημα λαϊκός ακόλουθος που έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο', μιλώντας σωστά θα έλεγε για τον Σαρανάνι τον Σάκκα. Ο Σαρανάνι, Μαχανάμα, ο Σάκκα για μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν λαϊκός ακόλουθος που έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο. Αυτός πώς θα πήγαινε στον κόσμο του ξεπεσμού!

«Εδώ, Μαχανάμα, κάποιο άτομο είναι προικισμένο με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... με χαρούμενη σοφία, με ταχεία σοφία και είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο είναι προικισμένο με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... με χαρούμενη σοφία, με ταχεία σοφία, αλλά δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο είναι προικισμένο με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... χωρίς χαρούμενη σοφία, χωρίς ταχεία σοφία και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης γίνεται άπαξ επιστρέφων· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θέτει τέρμα στον πόνο. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο είναι προικισμένο με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... χωρίς χαρούμενη σοφία, χωρίς ταχεία σοφία και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο δεν είναι βέβαια προικισμένο με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα... ούτε στη Διδασκαλία... κ.λπ... ούτε στην Κοινότητα... κ.λπ... χωρίς χαρούμενη σοφία, χωρίς ταχεία σοφία και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αλλά επίσης αυτός έχει αυτές τις νοητικές καταστάσεις - η

ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας. Και οι διδασκαλίες που διακηρύχθηκαν από τον Τατχάγκατα επιδέχονται περισυλλογή σε κάποιο βαθμό με τη σοφία. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο δεν πρόκειται να πάει στην κόλαση, δεν πρόκειται να πάει στο ζωικό βασίλειο, δεν πρόκειται να πάει στη σφαίρα των φαντασμάτων, δεν πρόκειται να πάει στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο δεν είναι βέβαια προικισμένο με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα... ούτε στη Διδασκαλία... κ.λπ... ούτε στην Κοινότητα... κ.λπ... δεν έχει χαρούμενη σοφία, δεν έχει ταχεία σοφία, και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση, αλλά επίσης αυτός έχει αυτές τις νοητικές καταστάσεις, την ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Και έχει απλώς πίστη στον Τατχάγκατα, απλώς αγάπη. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο δεν πρόκειται να πάει στην κόλαση, δεν πρόκειται να πάει στο ζωικό βασίλειο, δεν πρόκειται να πάει στη σφαίρα των φαντασμάτων, δεν πρόκειται να πάει στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού. Ακόμη κι αν, Μαχανάμα, αυτά τα μεγάλα δέντρα σάλα μπορούσαν να διακρίνουν τον καλά ειπωμένο από τον κακά ειπωμένο λόγο, θα διακήρυσσα αυτά τα μεγάλα δέντρα σάλα - 'εισερχόμενα στο ρεύμα, μη υποκείμενα πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαια, κατευθυνόμενα στην ανώτατη φώτιση'· πόσο μάλλον τον Σαρανάνι τον Σάκκα. Ο Σαρανάνι, Μαχανάμα, ο Σάκκα ανέλαβε την εξάσκηση κατά τη στιγμή του θανάτου». Τέταρτο.

5. Η δεύτερη ομιλία για τον Σαρανάνι τον Σάκκα

1021. Προέλευση στο Καπιλαβάττχου. Εκείνη την περίοδο ο Σαρανάνι ο Σάκκα είχε πεθάνει. Αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - «εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Εκεί αρκετοί Σάκκα, αφού συγκεντρώθηκαν και συναθροίστηκαν, παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Τώρα λοιπόν ποιος δεν θα γίνει εισερχόμενος στο ρεύμα! Αφού είναι δυνατόν ο Σαρανάνι ο Σάκκα να πέθανε. Αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - 'εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'. Ο Σαρανάνι ο Σάκκα δεν εκπλήρωνε την εξάσκηση». Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο:

«Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ο Σαρανάνι ο Σάκκα πέθανε. Αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - 'εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'. Εκεί, σεβάσμιε κύριε, αρκετοί Σάκκα, αφού συγκεντρώθηκαν και συναθροίστηκαν, παραπονούνται, επικρίνουν και διαμαρτύρονται: «Είναι καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, είναι εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Τώρα λοιπόν ποιος δεν θα γίνει εισερχόμενος στο ρεύμα! Αφού είναι δυνατόν ο Σαρανάνι ο Σάκκα να πέθανε. Αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση. Ο Σαρανάνι ο Σάκκα δεν εκπλήρωνε την εξάσκηση'».

«Εκείνος, Μαχανάμα, που για μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν λαϊκός ακόλουθος που έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο, αυτός πώς θα πήγαινε στον κόσμο του ξεπεσμού! Αυτό λοιπόν, Μαχανάμα, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'για μεγάλο χρονικό διάστημα λαϊκός ακόλουθος που έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο', μιλώντας σωστά θα έλεγε για τον Σαρανάνι τον Σάκκα. Ο Σαρανάνι, Μαχανάμα, ο Σάκκα για μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν λαϊκός ακόλουθος που έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο, αυτός πώς θα πήγαινε στον κόσμο του ξεπεσμού!

«Εδώ, Μαχανάμα, κάποιο άτομο έχει πάει αποκλειστικά στον Βούδα, έχει πλήρη πίστη - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... με χαρούμενη σοφία, με ταχεία σοφία και είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο έχει πάει αποκλειστικά στον Βούδα, έχει πλήρη πίστη - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... με χαρούμενη σοφία, με ταχεία σοφία, αλλά δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα, γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα, γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο, γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο έχει πάει αποκλειστικά στον Βούδα, έχει πλήρη πίστη - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... χωρίς χαρούμενη σοφία, χωρίς ταχεία σοφία και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης γίνεται άπαξ επιστρέφων· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θέτει τέρμα στον πόνο. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο έχει πάει αποκλειστικά στον Βούδα, έχει πλήρη πίστη - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και

ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... χωρίς χαρούμενη σοφία, χωρίς ταχεία σοφία και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο δεν έχει βέβαια πάει αποκλειστικά στον Βούδα, δεν έχει πλήρη πίστη... κ.λπ... ούτε στη Διδασκαλία... κ.λπ... ούτε στην Κοινότητα... κ.λπ... χωρίς χαρούμενη σοφία, χωρίς ταχεία σοφία και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση· αλλά επίσης αυτός έχει αυτές τις νοητικές καταστάσεις - η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Και οι διδασκαλίες που διακηρύχθηκαν από τον Τατχάγκατα επιδέχονται περισυλλογή σε κάποιο βαθμό με τη σοφία. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο δεν πρόκειται να πάει στην κόλαση, δεν πρόκειται να πάει στο ζωικό βασίλειο, δεν πρόκειται να πάει στη σφαίρα των φαντασμάτων, δεν πρόκειται να πάει στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο δεν έχει βέβαια πάει αποκλειστικά στον Βούδα με πλήρη πίστη... ούτε στη Διδασκαλία... κ.λπ... ούτε στην Κοινότητα... κ.λπ... χωρίς χαρούμενη σοφία, χωρίς ταχεία σοφία και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση· αλλά επίσης αυτός έχει αυτές τις νοητικές καταστάσεις - η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Και έχει απλώς πίστη στον Τατχάγκατα, απλώς αγάπη. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο δεν πρόκειται να πάει στην κόλαση, δεν πρόκειται να πάει στο ζωικό βασίλειο, δεν πρόκειται να πάει στη σφαίρα των φαντασμάτων, δεν πρόκειται να πάει στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού.

«Όπως, Μαχανάμα, ένα κακό χωράφι, κακό έδαφος, με μη απομακρυσμένα κούτσουρα, και οι σπόροι θα ήταν σπασμένοι, σάπιοι, κατεστραμμένοι από τον άνεμο και τον ήλιο, χωρίς ουσία, κακώς αποθηκευμένοι, και ο ουρανός δεν θα έστελνε σωστή βροχή. Άραγε εκείνοι οι σπόροι θα έφταναν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, Μαχανάμα, εδώ η Διδασκαλία είναι κακώς διδαγμένη, κακώς εξηγημένη, μη οδηγούσα στην απελευθέρωση, μη οδηγούσα στη γαλήνη, μη διακηρυγμένη από έναν Πλήρως Αυτοφωτισμένο - αυτό το λέω ότι είναι κακό χωράφι. Και σε εκείνη τη Διδασκαλία ο μαθητής διαμένει ασκώντας σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, ασκώντας σωστά, ακολουθώντας τη συμφωνούσα διδασκαλία - αυτό το λέω ότι είναι κακός σπόρος».

«Όπως, Μαχανάμα, ένα καλό χωράφι, καλό έδαφος, με καλά απομακρυσμένα κούτσουρα, και οι σπόροι θα ήταν άθραυστοι, μη σάπιοι, μη κατεστραμμένοι από τον άνεμο και τον ήλιο, με ουσία, καλώς αποθηκευμένοι· και ο ουρανός θα έστελνε σωστή βροχή. Άραγε εκείνοι οι σπόροι θα έφταναν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, Μαχανάμα, εδώ η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, καλά εξηγημένη, οδηγούσα στην απελευθέρωση, οδηγούσα στη γαλήνη, διακηρυγμένη από έναν Πλήρως Αυτοφωτισμένο - αυτό το λέω ότι είναι καλό χωράφι. Και σε εκείνη τη Διδασκαλία ο μαθητής διαμένει

ασκώντας σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, ασκώντας σωστά, ακολουθώντας τη συμφωνούσα διδασκαλία - αυτό το λέω ότι είναι καλός σπόρος. Πόσο μάλλον τον Σαρανάνι τον Σάκκα! Ο Σαρανάνι, Μαχανάμα, ο Σάκκα εκπλήρωνε την εξάσκηση κατά τη στιγμή του θανάτου». Πέμπτο.

6. Η πρώτη ομιλία για τον Ανάθαπίντικα

1022. Προέλευση στη Σαβάττχι. Εκείνη την περίοδο ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα ήταν άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα απευθύνθηκε σε κάποιον άνθρωπο: «Έλα εσύ, άνθρωπε, πήγαινε εκεί όπου είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα· αφού πας, εκ μέρους μου απόδωσε σεβασμό με το κεφάλι σου στα πόδια του σεβάσμιου Σαριπούττα: "Ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα, σεβάσμιε κύριε, είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Αυτός αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του σεβάσμιου Σαριπούττα". Και πες έτσι: "Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, αν ο σεβάσμιος Σαριπούττα έρθει στην κατοικία του οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα από συμπόνια"».

«Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε εκείνος ο άνθρωπος στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα και πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Σαριπούττα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Σαριπούττα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο άνθρωπος είπε στον σεβάσμιο Σαριπούττα:

«Ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα, σεβάσμιε κύριε, είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Αυτός αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του σεβάσμιου Σαριπούττα. Και λέει επίσης: "Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, αν ο σεβάσμιος Σαριπούττα έρθει στην κατοικία του οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα από συμπόνια"». Ο σεβάσμιος Σαριπούττα αποδέχθηκε με σιωπή.

Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, με τον σεβάσμιο Άναντα ως συνοδό μοναχό, πήγε στην κατοικία του οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα - «Μήπως, οικοδεσπότη, είσαι καλά, μήπως τα βγάζεις πέρα; Μήπως τα δυσάρεστα αισθήματα υποχωρούν, όχι εντείνονται· Είναι εμφανής η υποχώρησή τους, όχι η έντασή;» «Δεν είμαι καλά, σεβάσμιε κύριε, δεν τα βγάζω πέρα. Έντονα δυσάρεστα αισθήματα εντείνονται σε μένα, δεν υποχωρούν· είναι εμφανής η έντασή τους, όχι η υποχώρησή».

«Με όποιου είδους δυσπιστία στον Βούδα προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους δυσπιστία στον Βούδα δεν υπάρχει σε σένα, οικοδεσπότη. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν την ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, τα αισθήματα θα καταλαγιάσουν επιτόπου.

«Με όποιου είδους δυσπιστία στη Διδασκαλία προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους δυσπιστία στη Διδασκαλία δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα,

οικοδεσπότη, ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο... κ.λπ... κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτήν την ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους δυσπιστία στην Κοινότητα προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους δυσπιστία στην Κοινότητα δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτήν την ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους ανηθικότητα προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους ανηθικότητα δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ηθική αρεστή στους ευγενείς... κ.λπ... οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτήν την ηθική αρεστή στους ευγενείς, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους λανθασμένη άποψη προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη άποψη δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή άποψη. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτήν την ορθή άποψη, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους λανθασμένο λογισμό προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένος λογισμός δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθός λογισμός. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτόν τον ορθό λογισμό, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους λανθασμένη ομιλία προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη ομιλία δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή ομιλία. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτήν την ορθή ομιλία, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους λανθασμένη πράξη προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη πράξη δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή πράξη. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτήν την ορθή πράξη, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους λανθασμένο βιοπορισμό προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένος βιοπορισμός δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθός βιοπορισμός. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτόν τον ορθό βιοπορισμό, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους λανθασμένη προσπάθεια προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη προσπάθεια δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή προσπάθεια. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτήν την ορθή προσπάθεια, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους λανθασμένη μνήμη προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη μνήμη δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή μνήμη. Και σε σένα που βλέπεις στον εαυτό σου αυτή την ορθή μνήμη, επιτόπου το αίσθημα θα καταλαγιάσει.

«Με όποιου είδους λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή αυτοσυγκέντρωση. Και σε σένα που βλέπεις στον εαυτό σου αυτή την ορθή αυτοσυγκέντρωση, επιτόπου το αίσθημα θα καταλαγιάσει.

«Με όποιου είδους λανθασμένη γνώση προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη γνώση δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή γνώση. Και σε σένα που βλέπεις στον εαυτό σου αυτή την ορθή γνώση, επιτόπου το αίσθημα θα καταλαγιάσει.

«Με όποιου είδους λανθασμένη απελευθέρωση προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη απελευθέρωση δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή απελευθέρωση. Και σε σένα που βλέπεις στον εαυτό σου αυτή την ορθή απελευθέρωση, επιτόπου το αίσθημα θα καταλαγιάσει».

Τότε στον οικοδεσπότη Ανάθαπντικά επιτόπου τα αισθήματα καταλάγιασαν. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπντικά σέρβιρε τον σεβάσμιο Σαριπούττα και τον σεβάσμιο Άναντα με το δικό του μαγειρεμένο φαγητό. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπντικά, όταν ο σεβάσμιος Σαριπούττα τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, αφού πήρε κάποιο χαμηλό κάθισμα, κάθισε στο πλάι. Στον οικοδεσπότη Ανάθαπντικά που καθόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα έδωσε ευχαριστίες με αυτούς τους στίχους:

«Όποιος έχει πίστη στον Τατχάγκατα, ακλόνητη και καλά εδραιωμένη·

και η ηθική του είναι καλή, αγαπητή στους ευγενείς, επαινεμένα.

«Όποιος έχει πεποίθηση στην Κοινότητα, και ευθεία ενόραση·
αυτόν τον αποκαλούν μη φτωχό, η ζωή του δεν είναι μάταιη.

«Για αυτό την πίστη και την ηθική, την πεποίθηση και την ενόραση της
Διδασκαλίας·
ας καλλιεργεί ο ευφυής, θυμούμενος τη Διδαχή των Βουδών».

Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, αφού έδωσε ευχαριστίες στον οικοδεσπότη
Ανάθαπίντικα με αυτούς τους στίχους, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε
σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Άναντα που καθόταν
στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Λοιπόν! Από πού έρχεσαι, Άναντα, το μεσημέρι;»
«Ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα, σεβάσμιε κύριε, νουθετήθηκε από τον σεβάσμιο
Σαριπούττα με αυτή και αυτή τη νουθεσία». «Σοφός, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα· με
μεγάλη σοφία, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα, αφού είναι δυνατόν να αναλύσει τους
τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα με δέκα τρόπους». Έκτο.

7. Η δεύτερη ομιλία για τον Ανάταπίντικα

1023. Προέλευση στη Σαβάττχι. Εκείνη την περίοδο ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα
ήταν άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Τότε ο οικοδεσπότης
Ανάθαπίντικα απευθύνθηκε σε κάποιον άνθρωπο: «Έλα εσύ, άνθρωπε, πήγαινε εκεί
όπου είναι ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πας, εκ μέρους μου απόδωσε σεβασμό με το
κεφάλι σου στα πόδια του σεβάσμιου Άναντα: "Ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα,
σεβάσμιε κύριε, είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Αυτός αποδίδει
σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του σεβάσμιου Άναντα". Και πες έτσι: "Καλό θα
ήταν, σεβάσμιε κύριε, αν ο σεβάσμιος Άναντα έρθει στην κατοικία του οικοδεσπότη
Ανάθαπίντικα από συμπόνια"».

«Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε εκείνος ο άνθρωπος στον οικοδεσπότη
Ανάθαπίντικα και πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πλησίασε, απέδωσε
σεβασμό στον σεβάσμιο Άναντα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο
άνθρωπος είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα, σεβάσμιε
κύριε, είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Αυτός αποδίδει σεβασμό με
το κεφάλι του στα πόδια του σεβάσμιου Άναντα. Και λέει επίσης: "Καλό θα ήταν,
σεβάσμιε κύριε, αν ο σεβάσμιος Άναντα έρθει στην κατοικία του οικοδεσπότη
Ανάθαπίντικα από συμπόνια"». Ο σεβάσμιος Άναντα αποδέχθηκε με σιωπή.

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το
κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα·
αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο σεβάσμιος
Άναντα είπε στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα: «Μήπως, οικοδεσπότη, είσαι καλά,
μήπως τα βγάζεις πέρα; Μήπως τα δυσάρεστα αισθήματα υποχωρούν, όχι
εντείνονται· Είναι εμφανής η υποχώρησή τους, όχι η ένταση;» «Δεν είμαι καλά,
σεβάσμιε κύριε, δεν τα βγάζω πέρα. Έντονα δυσάρεστα αισθήματα εντείνονται σε
μένα, δεν υποχωρούν· είναι εμφανής η έντασή τους, όχι η υποχώρηση».

«Για έναν αδαή κοινό άνθρωπο, οικοδεσπότη, προικισμένο με τέσσερις ιδιότητες, υπάρχει τρόμος, υπάρχει φρίκη, υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή. Ποιες τέσσερις; Εδώ, οικοδεσπότη, ο αδαής κοινός άνθρωπος είναι προικισμένος με δυσπιστία στον Βούδα. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν τη δυσπιστία στον Βούδα, υπάρχει τρόμος, υπάρχει φρίκη, υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο αδαής κοινός άνθρωπος είναι προικισμένος με δυσπιστία στη Διδασκαλία. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν τη δυσπιστία στη Διδασκαλία, υπάρχει τρόμος, υπάρχει τρόμος, υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο αδαής κοινός άνθρωπος είναι προικισμένος με δυσπιστία στην Κοινότητα. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν τη δυσπιστία στην Κοινότητα, υπάρχει τρόμος, υπάρχει τρόμος, υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο αδαής κοινός άνθρωπος είναι προικισμένος με ανηθικότητα. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν την ανηθικότητα, υπάρχει τρόμος, υπάρχει τρόμος, υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, οικοδεσπότη, προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος έχει τρόμο, έχει τρόμο, έχει φόβο θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή.

«Με τέσσερις ιδιότητες, οικοδεσπότη, προικισμένος ο μορφωμένος ευγενής μαθητής δεν έχει τρόμο, δεν έχει τρόμο, δεν έχει φόβο θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή. Ποιες τέσσερις; Εδώ, οικοδεσπότη, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν την ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο... κ.λπ... κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν την ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν την ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν την ηθική αρεστή στους ευγενείς, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη

μελλοντική ζωή. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, οικοδεσπότη, προικισμένος ο μορφωμένος ευγενής μαθητής δεν έχει τρόμο, δεν έχει τρόμο, δεν έχει φόβο θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή».

«Δεν φοβάμαι, σεβάσμιε Άναντα. Γιατί να φοβηθώ; Διότι εγώ, σεβάσμιε κύριε, είμαι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'.στη Διδασκαλία... κ.λπ... είμαι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Και αυτοί οι κανόνες εξάσκησης κατάλληλοι για τους λαϊκούς, σεβάσμιε κύριε, που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο, εγώ δεν θεωρώ κανέναν από αυτούς σπασμένο στον εαυτό μου». «Είσαι τυχερός, οικοδεσπότη, είναι καλή τύχη για σένα, οικοδεσπότη! Ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα έχει δηλωθεί από σένα, οικοδεσπότη». Έβδομη.

8. Η πρώτη ομιλία για την κατάπαυση του φόβου και της εχθρότητας

1024. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Όταν, οικοδεσπότη, για έναν ευγενή μαθητή οι πέντε φόβοι και έχθρες έχουν καταλαγιάσει, και είναι προικισμένος με τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, και η ευγενής πραγματική μέθοδος έχει ιδωθεί καλά και διεισδυθεί με σοφία, αυτός, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'».

«Ποιοι είναι οι πέντε φόβοι και έχθρες που έχουν καταλαγιάσει; Ό,τι, οικοδεσπότη, αυτός που σκοτώνει έμβια όντα, εξαιτίας του φόβου έμβιων όντων, γεννά φόβο και έχθρα σχετικό με την παρούσα ζωή, γεννά φόβο και έχθρα που αφορά τη μελλοντική ζωή, και βιώνει νοητικό πόνο και δυσσρέσκεια. Σε αυτόν που απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, έτσι εκείνος ο φόβος και η έχθρα έχει καταλαγιάσει. Ό,τι, οικοδεσπότη, αυτός που παίρνει το μη δοσμένο... κ.λπ... ό,τι, οικοδεσπότη, αυτός που συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές... κ.λπ... ό,τι, οικοδεσπότη, ο ψεύτης... κ.λπ... ό,τι, οικοδεσπότη, αυτός που καταναλώνει οينوπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, εξαιτίας της κατανάλωσης οينوπνευματωδών ποτών, ηδυπότων και μεθυστικών που προξενούν απροσεξία, γεννά φόβο και έχθρα σχετικό με την παρούσα ζωή, γεννά φόβο και έχθρα που αφορά τη μελλοντική ζωή, και βιώνει νοητικό πόνο και δυσσρέσκεια. Σε αυτόν που απέχει από οينوπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, έτσι εκείνος ο φόβος και η έχθρα έχει καταλαγιάσει. Αυτοί είναι οι πέντε φόβοι και έχθρες που έχουν καταλαγιάσει.

«Με ποιους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα είναι προικισμένος; Εδώ, οικοδεσπότη, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ...

είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτούς τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα είναι προικισμένος.

«Και ποια είναι η ευγενής πραγματική μέθοδος που έχει ιδωθεί καλά και διεισδυθεί με σοφία; Εδώ, οικοδεσπότη, ο ευγενής μαθητής στρέφει την προσοχή του συνετά ακριβώς στην Εξαρτώμενη Γένεση - 'έτσι όταν αυτό υπάρχει, τούτο υπάρχει· από την έγερση αυτού τούτο εγείρεται· έτσι όταν αυτό δεν υπάρχει, τούτο δεν υπάρχει· με την παύση αυτού τούτο καταπαύει· δηλαδή με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες, με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση... κ.λπ... Έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου. Αλλά ακριβώς με την πλήρη φθίση και παύση της άγνοιας υπάρχει η παύση των δραστηριοτήτων... κ.λπ... από την παύση της επαφής υπάρχει η παύση του αισθήματος, από την παύση του αισθήματος υπάρχει η παύση της επιθυμίας... Έτσι υπάρχει η παύση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου. Αυτή είναι η ευγενής πραγματική μέθοδος που έχει ιδωθεί καλά και διεισδυθεί με σοφία.

«Όταν λοιπόν, οικοδεσπότη, αυτοί οι πέντε φόβοι και έχθρες έχουν κατασιγάσει για τον ευγενή μαθητή, είναι προικισμένος με αυτούς τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, και αυτή η ευγενής πραγματική μέθοδος έχει ιδωθεί καλά και διεισδυθεί καλά με σοφία. Αυτός, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την κατάπαυση του φόβου και της εχθρότητας (δεύτερη)

1025. Με αφορμή τη Σαβάττχι... κ.λπ... «Όταν λοιπόν, μοναχοί, αυτοί οι πέντε φόβοι και έχθρες έχουν κατασιγάσει για τον ευγενή μαθητή, είναι προικισμένος με αυτούς τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, και αυτή η ευγενής πραγματική μέθοδος έχει ιδωθεί καλά και διεισδυθεί καλά με σοφία· αυτός, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Νάντακα τον Λίτσαβι

1026. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Τότε ο Νάντακα, μεγιστάνας των Λίτσαβι, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον Νάντακα, μεγιστάνα των Λίτσαβι, που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, Νάντακα, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση. Ποιες τέσσερις; Εδώ, Νάντακα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα -

'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, Νάντακα, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Προικισμένος όμως με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, Νάντακα, ένας ευγενής μαθητής είναι συνδεδεμένος με διάρκεια ζωής, είτε θεϊκή είτε ανθρώπινη· είναι συνδεδεμένος με ομορφιά, είτε θεϊκή είτε ανθρώπινη· είναι συνδεδεμένος με ευτυχία, είτε θεϊκή είτε ανθρώπινη· είναι συνδεδεμένος με φήμη, είτε θεϊκή είτε ανθρώπινη· είναι συνδεδεμένος με κυριαρχία, είτε θεϊκή είτε ανθρώπινη. Αυτό όμως εγώ, Νάντακα, δεν το λέω επειδή το άκουσα από κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο. Αλλά αυτό ακριβώς που ο ίδιος γνώρισα, ο ίδιος είδα, ο ίδιος κατανόησα, αυτό ακριβώς εγώ λέω».

Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος άνθρωπος είπε στον Νάντακα, μεγιστάνα των Λίτσαβι: «Είναι ώρα για μπάνιο, σεβάσμιε κύριε». «Αρκεί τώρα, φίλε, αυτό το εξωτερικό μπάνιο. Αρκετό θα είναι αυτό το εσωτερικό μπάνιο, δηλαδή - η πεποίθηση στον Ευλογημένο». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του καταφυγίου τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Με τον Μαχανάμα δύο ειπώθηκαν, ο Γκόντχα και δύο για το καταφύγιο·
Δύο με τον Ανάθαπίντικα, δύο με την έχθρα και τον φόβο και·
ο Λίτσαβι είναι το δέκατο, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

4. Το κεφάλαιο για τα ρεύματα των αξιέπαινων πράξεων

1. Η ομιλία για τα ρεύματα των αξιέπαινων πράξεων (πρώτη)

1027. Προέλευση στη Σαβάττχι. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτό είναι το πρώτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο... κ.λπ... κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Αυτό είναι το δεύτερο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Αυτό είναι το τρίτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτό είναι το τέταρτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Αυτά,

μοναχοί, είναι τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τα ρεύματα των αξιέπαινων πράξεων (δεύτερη)

1028. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτό είναι το πρώτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιόδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή. Αυτό είναι το τέταρτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τα ρεύματα των αξιέπαινων πράξεων (τρίτη)

1029. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτό είναι το πρώτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτό είναι το τέταρτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την πορεία προς τους θεούς (πρώτη)

1030. Προέλευση στη Σαβάττι. Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις θεϊκές πορείες των θεών, μοναχοί, για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων.

Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτή είναι η πρώτη θεϊκή πορεία των θεών για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ...στην Κοινότητα... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτή είναι η τέταρτη θεϊκή πορεία των θεών για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις θεϊκές πορείες των θεών για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την πορεία προς τους θεούς (δεύτερη)

1031. Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις θεϊκές πορείες των θεών, μοναχοί, για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων.

«Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτός σκέφτεται έτσι - 'Ποια άραγε είναι η θεϊκή πορεία των θεών;' Αυτός κατανοεί έτσι - 'Ακούω ότι οι θεοί τώρα έχουν ως υπέρτατο την αβλάβεια. Και εγώ όμως δεν βλάπτω τίποτε, ούτε κινούμενο ούτε ακίνητο. Σίγουρα εγώ διαμένω προικισμένος με τη διδασκαλία της θεϊκής πορείας'. Αυτή είναι η πρώτη θεϊκή πορεία των θεών για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ...στην Κοινότητα... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτός σκέφτεται έτσι - 'Ποια άραγε είναι η θεϊκή πορεία των θεών;' Αυτός κατανοεί έτσι - 'Ακούω ότι οι θεοί τώρα έχουν ως υπέρτατο την αβλάβεια. Εγώ όμως δεν βλάπτω τίποτε, ούτε κινούμενο ούτε ακίνητο. Σίγουρα εγώ διαμένω προικισμένος με τη διδασκαλία της θεϊκής πορείας'. Αυτή είναι η τέταρτη θεϊκή πορεία των θεών για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις θεϊκές πορείες των θεών για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την ομοιότητα με τους θεούς

1032. «Προικισμένον με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, οι θεοί ευχαριστημένοι μιλούν γι' αυτόν στη συνέλευσή τους. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εκείνες οι θεότητες που ήταν προικισμένες με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, αφού πέθαναν από εδώ επαναγεννήθηκαν εκεί, σε αυτές έρχεται η σκέψη - 'Με όποιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα εμείς ήμασταν προικισμένες, αφού πεθάναμε από εκεί επαναγεννηθήκαμε εδώ, και ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με τέτοιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, ας έρθει κοντά στους θεούς'».

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ...στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγώντας στην αυτοσυγκέντρωση. Εκείνες οι θεότητες που ήταν προικισμένες με ηθική αρεστή στους ευγενείς, αφού πέθαναν από εδώ επαναγεννήθηκαν εκεί, σε αυτές έρχεται η σκέψη - 'Με όποιου είδους ηθική αρεστή στους ευγενείς εμείς ήμασταν προικισμένες, αφού πεθάναμε από εκεί επαναγεννηθήκαμε εδώ, και ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με τέτοιου είδους ηθική αρεστή στους ευγενείς, ως έρθει κοντά στους θεούς'. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένον οι θεοί ευχαριστημένοι μιλούν γι' αυτόν στη συνέλευσή τους». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον Μαχανάμα

1033. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο:

«Σε ποιο βαθμό, σεβάσμιε κύριε, κάποιος είναι λαϊκός ακόλουθος;» «Όταν, Μαχανάμα, κάποιος έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο - σε αυτό το βαθμό, Μαχανάμα, κάποιος είναι λαϊκός ακόλουθος».

«Σε ποιο βαθμό όμως, σεβάσμιε κύριε, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στην ηθική;» «Όταν, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από οινοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία - σε αυτό το βαθμό, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στην ηθική».

«Σε ποιο βαθμό όμως, σεβάσμιε κύριε, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στην πίστη;» «Εδώ, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Σε αυτό το βαθμό, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στην πίστη».

«Σε ποιο βαθμό όμως, σεβάσμιε κύριε, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στη γενναιοδωρία;» «Εδώ, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιόδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή - σε αυτό το βαθμό, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στη γενναιοδωρία».

«Σε ποιο βαθμό όμως, σεβάσμιε κύριε, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στη σοφία;» «Εδώ, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας - σε αυτό το βαθμό, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στη σοφία». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τη βροχερή εποχή

1034. «Όπως, μοναχοί, όταν ο ουρανός βρέχει με μεγάλες σταγόνες στην κορυφή του βουνού, εκείνο το νερό κυλώντας κατά την κλίση γεμίζει τις σχισμές, τις ρωγμές και τα ρυάκια του βουνού· όταν οι σχισμές, οι ρωγμές και τα ρυάκια του βουνού γεμίσουν, γεμίζουν τις μικρές λίμνες· όταν οι μικρές λίμνες γεμίσουν, γεμίζουν τις μεγάλες λίμνες· όταν οι μεγάλες λίμνες γεμίσουν, γεμίζουν τα μικρά ποτάμια· όταν τα μικρά ποτάμια γεμίσουν, γεμίζουν τα μεγάλα ποτάμια· όταν τα μεγάλα ποτάμια γεμίσουν, γεμίζουν τον μεγάλο ωκεανό· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή, η ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, η ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, η ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα και η ηθική αρεστή στους ευγενείς - αυτοί οι παράγοντες ρέοντας, αφού φτάσουν στο υπερπέραν, οδηγούν στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον Καλιγκόντα

1035. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία της Καλιγκόντχα της Σακιγιάνι· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε η Καλιγκόντχα η Σακιγιάνι πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στην Καλιγκόντχα τη Σακιγιάνι που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Προικισμένη με τέσσερις ιδιότητες, Γκόντχα, μια ευγενής μαθήτρια είναι εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση. Ποιες τέσσερις; Εδώ, Γκόντχα, μια ευγενής μαθήτρια είναι προικισμένη με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιόδωρη, με καθαρά χέρια, χαρούμενη στην αποδέσμευση, άξια να ζητηθεί, χαρούμενη στη δωρεά και τη διανομή. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, Γκόντχα, προικισμένη μια ευγενής μαθήτρια είναι εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση».

«Αυτοί οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, σεβάσμιε κύριε, που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο, αυτές οι νοητικές καταστάσεις υπάρχουν σε μένα, και εγώ φαίνομαι σε αυτές τις νοητικές καταστάσεις. Διότι εγώ, σεβάσμιε κύριε, είμαι προικισμένη με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... οποιαδήποτε δωρεά υπάρχει στην οικογένεια, όλη αυτή είναι αδιαίρετη με τους ηθικούς, τους καλού χαρακτήρα».

«Είσαι τυχερή, Γκόντχα, είναι καλή τύχη για σένα, Γκόντχα! Ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα έχει δηλωθεί από σένα, Γκόντχα». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Νάντιγια τον Σάκκα

1036. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Τότε ο Νάντιγια ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Νάντιγια ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτός ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, ο ευγενής μαθητής για τον οποίο οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα δεν

υπάρχουν πλήρως, με κάθε τρόπο, αυτός ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, ο ευγενής μαθητής διαμένει με αμέλεια;»

«Αυτός, Νάντιγια, για τον οποίο οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα δεν υπάρχουν πλήρως, με κάθε τρόπο, αυτόν εγώ τον αποκαλώ 'εξωτερικό, που στέκεται στην πλευρά των κοσμικών ανθρώπων'. Αλλά, Νάντιγια, πώς ένας ευγενής μαθητής διαμένει με αμέλεια και πώς διαμένει με επιμέλεια, άκουσέ το, πρόσεχε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο Νάντιγια ο Σάκκα στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και πώς, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής διαμένει με αμέλεια; Εδώ, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτός, ικανοποιημένος με εκείνη την ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, δεν προσπαθεί περαιτέρω για αποστασιοποίηση την ημέρα, για απομόνωση τη νύχτα. Σε αυτόν που διαμένει έτσι αμελής, δεν υπάρχει χαρά. Όταν δεν υπάρχει χαρά, δεν υπάρχει αγαλλίαση. Όταν δεν υπάρχει αγαλλίαση, δεν υπάρχει γαλήνη. Όταν δεν υπάρχει γαλήνη, διαμένει με πόνο. Σε αυτόν που πονά, η συνείδηση δεν αυτοσυγκεντρώνεται. Όταν η συνείδηση δεν είναι αυτοσυγκεντρωμένη, τα νοητικά φαινόμενα δεν εμφανίζονται. Λόγω της μη εμφάνισης των νοητικών φαινομένων, θεωρείται ότι διαμένει με αμέλεια.

«Επιπλέον, Νάντιγια, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγώντας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτός, ικανοποιημένος με εκείνη την ηθική αρεστή στους ευγενείς, δεν προσπαθεί περαιτέρω για αποστασιοποίηση την ημέρα, για απομόνωση τη νύχτα. Σε αυτόν που διαμένει έτσι αμελής, δεν υπάρχει χαρά. Όταν δεν υπάρχει χαρά, δεν υπάρχει αγαλλίαση. Όταν δεν υπάρχει αγαλλίαση, δεν υπάρχει γαλήνη. Όταν δεν υπάρχει γαλήνη, διαμένει με πόνο. Σε αυτόν που πονά, η συνείδηση δεν αυτοσυγκεντρώνεται. Όταν η συνείδηση δεν είναι αυτοσυγκεντρωμένη, τα νοητικά φαινόμενα δεν εμφανίζονται. Λόγω της μη εμφάνισης των νοητικών φαινομένων, θεωρείται ότι διαμένει με αμέλεια. Έτσι λοιπόν, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής διαμένει με αμέλεια.

«Και πώς, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής διαμένει με επιμέλεια; Εδώ, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτός, μη ικανοποιημένος με εκείνη την ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, προσπαθεί περαιτέρω για μοναξιά την ημέρα, για απομόνωση τη νύχτα. Σε αυτόν που διαμένει έτσι επιμελής, γεννιέται χαρά. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση. Σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει. Αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία. Σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Όταν η συνείδηση είναι αυτοσυγκεντρωμένη, τα νοητικά φαινόμενα εμφανίζονται. Λόγω της εμφάνισης των νοητικών φαινομένων, θεωρείται ότι διαμένει με επιμέλεια.

«Επιπλέον, Νάντιγια, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγώντας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτός, μη ικανοποιημένος με εκείνη την ηθική αρεστή στους ευγενείς, προσπαθεί περαιτέρω για μοναξιά την ημέρα, για απομόνωση

τη νύχτα. Σε αυτόν που διαμένει έτσι επιμελής, γεννιέται χαρά. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση. Σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει. Αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία. Σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Όταν η συνείδηση είναι αυτοσυγκεντρωμένη, τα νοητικά φαινόμενα εμφανίζονται. Λόγω της εμφάνισης των νοητικών φαινομένων, θεωρείται ότι διαμένει με επιμέλεια. Έτσι λοιπόν, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής διαμένει με επιμέλεια». Δέκατη.

Το κεφάλαιο των ρευμάτων αξιέπαινων πράξεων τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Τρεις πλημμύρες ειπώθηκαν, και δύο θεϊκές πορείες·
η συνέλευση, ο Μαχανάμα, η απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, η Κάλι και ο Νάντιγια.

5. Το κεφάλαιο για τα ρεύματα των αξιέπαινων πράξεων με στίχους

1. Η ομιλία για τα ρεύματα (πρώτη)

1037. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτό είναι το πρώτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτό είναι το τέταρτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Για έναν ευγενή μαθητή, μοναχοί, προικισμένο με αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο της αξιέπαινης πράξης - 'τόσο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο αξιέπαινων πράξεων.

«Όπως, μοναχοί, στον μεγάλο ωκεανό δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο του νερού - 'τόσα αλγάκα νερού' ή 'τόσες εκατοντάδες αλγάκα νερού' ή 'τόσες χιλιάδες αλγάκα νερού' ή 'τόσες εκατοντάδες χιλιάδες αλγάκα νερού'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο νερού. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, για έναν ευγενή μαθητή προικισμένο με αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο της αξιέπαινης πράξης - 'τόσο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο αξιέπαινων πράξεων».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον

αυτό:

«Τον μεγάλο ωκεανό, απεριόριστο, μεγάλη λίμνη,
με πολλά τρομερά, κατοικία πλήθους πολύτιμων αντικειμένων·
όπως ποτάμια υπηρετούμενα από πλήθη ανθρώπων,
πολλά ρέοντας φτάνουν στη θάλασσα.

«Έτσι τον άνθρωπο που δίνει τροφή, ποτό και ρούχα,
δωρητή κλινών και στρωμάτων·
Ρεύματα αξιέπαινων πράξεων ρέουν προς τον σοφό,
όπως τα ποτάμια που μεταφέρουν νερό προς τον ωκεανό». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για την πλημμύρα

1038. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτό είναι το πρώτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιόδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή. Αυτό είναι το τέταρτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Για έναν ευγενή μαθητή, μοναχοί, προικισμένο με αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο της αξιέπαινης πράξης - 'τόσο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο αξιέπαινων πράξεων.

«Όπως, μοναχοί, εκεί όπου αυτά τα μεγάλα ποτάμια συρρέουν και συναντώνται, δηλαδή - ο Γάγγης, ο Γιαμούνα, ο Ατσιραβατί, ο Σαραμπού, ο Μαχί, εκεί δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο του νερού - 'τόσα αλχάκα νερού' ή 'τόσες εκατοντάδες αλχάκα νερού' ή 'τόσες χιλιάδες αλχάκα νερού' ή 'τόσες εκατοντάδες χιλιάδες αλχάκα νερού'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο νερού. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, για έναν ευγενή μαθητή προικισμένο με αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο της αξιέπαινης πράξης - 'τόσο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο αξιέπαινων πράξεων». Αυτά είπε ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος:

«Τον μεγάλο ωκεανό, απεριόριστο, μεγάλη λίμνη,
με πολλά τρομερά, κατοικία πλήθους πολύτιμων αντικειμένων·

όπως ποτάμια υπηρετούμενα από πλήθη ανθρώπων,
πολλά ρέοντας φτάνουν στη θάλασσα.

«Έτσι τον άνθρωπο που δίνει τροφή, ποτό και ρούχα,
δωρητή κλινών και στρωμάτων·
Ρεύματα αξιέπαινων πράξεων ρέουν προς τον σοφό,
όπως τα ποτάμια που μεταφέρουν νερό προς τον ωκεανό». Δεύτερο.

3. Η τρίτη ομιλία για την πλημμύρα

1039. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτό είναι το πρώτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτό είναι το τέταρτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Για έναν ευγενή μαθητή, μοναχοί, προικισμένο με αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο της αξιέπαινης πράξης - 'τόσο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο αξιέπαινων πράξεων». Αυτά είπε ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος:

«Αυτός που επιθυμεί αξιέπαινη πράξη, εδραιωμένος στο καλό, αναπτύσσει την οδό για την επίτευξη της αθανασίας· αυτός που έχει επιτύχει την ουσία της Διδασκαλίας, χαίρεται στην εξάλειψη, δεν τρέμει στον ερχομό του βασιλιά του θανάτου». Τρίτη.

4. Η πρώτη ομιλία για τον μεγάλο πλούτο

1040. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής ονομάζεται 'πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλες απολαύσεις'.

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'· στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής ονομάζεται 'πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλες απολαύσεις'». Τέταρτο.

5. Η δεύτερη ομιλία για τον μεγάλο πλούτο

1041. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής ονομάζεται 'πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλες απολαύσεις, με μεγάλη φήμη'.

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής ονομάζεται 'πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλες απολαύσεις, με μεγάλη φήμη'». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον αγνό

1042. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Έκτο.

7. Η ομιλία στον Ναντίγια

1043. Προέλευση στο Καπιλαβάττχου. Στον Νάντιγια τον Σάκκα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση».

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, Νάντιγια, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον Μπαντίγια

1044. Προέλευση στο Καπιλαβάττχου. Στον Μπάντιγια τον Σάκκα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, Μπάντιγια, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, Μπάντιγια, ένας ευγενής μαθητής στον Βούδα... κ.λπ... στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις

τέσσερις ιδιότητες, Μπάντιγια, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον Μαχανάμα

1045. Προέλευση στο Καπιλαβάττχου. Στον Μαχανάμα τον Σάκκα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, Μαχανάμα, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα... κ.λπ... κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση».

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, Μαχανάμα, ένας ευγενής μαθητής στον Βούδα... κ.λπ... στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, Μαχανάμα, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον παράγοντα

1046. «Υπάρχουν αυτοί οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, μοναχοί. Ποιες τέσσερις; Συναναστροφή με ενάρετα άτομα, ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, συνετή προσοχή, άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα». Δέκατη.

Το κεφάλαιο των ρευμάτων αξιέπαινων πράξεων με στροφές πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Τρεις πλημμύρες ειπώθηκαν, και δύο με τον πολύ πλούσιο·
αγνός, Νάντιγια, Μπάντιγια, με τον Μαχανάμα και παράγοντες αυτά τα δέκα.

6. Το κεφάλαιο για τον σοφό

1. Η ομιλία με τους στίχους

1047. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Όποιος έχει πίστη στον Τατχάγκατα, ακλόνητη και καλά εδραιωμένη·
και η ηθική του είναι καλή, αγαπητή στους ευγενείς, επαινεμένη.

«Όποιος έχει πεποίθηση στην Κοινότητα, και ευθεία ενόραση·

αυτόν τον αποκαλούν μη φτωχό, η ζωή του δεν είναι μάταιη.

«Για αυτό την πίστη και την ηθική, την πεποίθηση και την ενόραση της Διδασκαλίας·
ας καλλιεργεί ο ευφυής, θυμούμενος τη Διδαχή των Βουδών». Πρώτο.

2. Η ομιλία για αυτόν που ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή

1048. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός που είχε ολοκληρώσει την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή στη Σαβάτθι είχε φτάσει στην Καπιλαβάττχου για κάποια υπόθεση. Οι Σάκυα της Καπιλαβάττχου άκουσαν - «Κάποιος μοναχός, λένε, που ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή στη Σαβάτθι έφτασε στην Καπιλαβάττχου».

Τότε οι Σάκυα της Καπιλαβάττχου πήγαν εκεί όπου ήταν εκείνος ο μοναχός· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό σε εκείνον τον μοναχό και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, οι Σάκυα της Καπιλαβάττχου είπαν σε εκείνον τον μοναχό: «Μήπως, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι υγιής και δυνατός;» «Ο Ευλογημένος, φίλε, είναι υγιής και δυνατός». «Μήπως όμως, σεβάσμιε κύριε, ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα είναι υγιείς και δυνατοί;» «Και ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα, φίλε, είναι υγιείς και δυνατοί». «Μήπως όμως, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα μοναχών είναι υγιής και δυνατή;» «Και η Κοινότητα μοναχών, φίλε, είναι υγιής και δυνατή». «Υπάρχει όμως κάτι, σεβάσμιε κύριε, που άκουσες μπροστά στον Ευλογημένο, που έλαβες μπροστά του κατά τη διάρκεια αυτής της βροχερής εποχής;» «Αυτό, φίλε, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα - 'Λίγοι είναι εκείνοι, μοναχοί, οι μοναχοί που με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένουν. Αλλά πολύ περισσότεροι είναι εκείνοι οι μοναχοί που με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένοι, εκεί επέτυχαν το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενοι σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο'».

«Επιπλέον, φίλε, άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, έλαβα μπροστά του - 'Λίγοι είναι εκείνοι, μοναχοί, οι μοναχοί που με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένοι, εκεί επέτυχαν το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενοι σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αλλά πολύ περισσότεροι είναι εκείνοι οι μοναχοί που με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι άπαξ επιστρέφοντες· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θα θέσουν τέρμα στον πόνο'».

«Επιπλέον, φίλε, άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, έλαβα μπροστά του - 'Λίγοι είναι εκείνοι, μοναχοί, οι μοναχοί που με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι άπαξ επιστρέφοντες· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θα θέσουν τέρμα στον πόνο. Αλλά πολύ περισσότεροι είναι εκείνοι οι μοναχοί που με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών είναι εισερχόμενοι στο ρεύμα, μη υποκείμενοι πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιοι, κατευθυνόμενοι στην ανώτατη φώτιση'». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Νταμμαντίννα

1049. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Νταμμαντίννα μαζί με πεντακόσιους λαϊκούς ακολούθους πήγε στον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο λαϊκός ακόλουθος Νταμμαντίννα είπε στον Ευλογημένο: «Ας μας νουθετήσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος· ας μας καθοδηγήσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, αυτό που θα ήταν για την ευημερία και την ευτυχία μας για πολύ καιρό».

«Γι' αυτό, Νταμμαντίννα, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'Εκείνες οι ομιλίες που ειπώθηκαν από τον Τατχάγκατα, βαθιές, με βαθύ νόημα, υπερκόσμιες, συνδεδεμένες με την κενότητα, αυτές κατά καιρούς έχοντας επιτύχει θα διαμένουμε'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, Νταμμαντίννα». «Αυτό δεν είναι εύκολο, σεβάσμιε κύριε, για εμάς που κατοικούμε σε σπίτι γεμάτο με παιδιά, που απολαμβάνουμε σανδαλόξυλο από το Κάσι, που φοράμε γιρλάντες, αρώματα και καλλυντικά, που δεχόμαστε χρυσό και ασήμι - εκείνες τις ομιλίες που ειπώθηκαν από τον Τατχάγκατα, βαθιές, με βαθύ νόημα, υπερκόσμιες, συνδεδεμένες με την κενότητα, αυτές κατά καιρούς έχοντας επιτύχει να διαμένουμε. Σε εμάς, σεβάσμιε κύριε, που είμαστε εδραιωμένοι στους πέντε κανόνες εξάσκησης, ας διδάξει ο Ευλογημένος την ανώτερη Διδασκαλία».

«Γι' αυτό, Νταμμαντίννα, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'Θα είμαστε προικισμένοι με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... θα είμαστε προικισμένοι με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, Νταμμαντίννα».

«Αυτοί οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, σεβάσμιε κύριε, που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο, αυτές οι νοητικές καταστάσεις υπάρχουν σε εμάς, και εμείς φαινόμαστε σε αυτές τις νοητικές καταστάσεις. Διότι εμείς, σεβάσμιε κύριε, είμαστε προικισμένοι με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είμαστε προικισμένοι με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση». «Είστε τυχεροί, Νταμμαντίννα, είναι καλή τύχη για σας, Νταμμαντίννα! Ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα έχει δηλωθεί από σας». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον ασθενή

1050. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί έκαναν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - «Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών». Ο Μαχανάμα ο Σάκκα άκουσε - «Αρκετοί μοναχοί, λένε, κάνουν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - 'Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών'». Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο: «Άκουσα αυτό, σεβάσμιε κύριε - 'Αρκετοί μοναχοί, λένε, κάνουν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα

αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών'. Δεν έχουμε ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε, μπροστά στον Ευλογημένο, δεν έχουμε λάβει μπροστά του πώς ένας σοφός λαϊκός ακόλουθος πρέπει να προτρέπει έναν σοφό λαϊκό ακόλουθο που είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής».

«Ένας σοφός λαϊκός ακόλουθος, Μαχανάμα, πρέπει να παρηγορεί έναν σοφό λαϊκό ακόλουθο που είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής με τέσσερις παρηγορητικές αρχές - 'Ας παρηγορηθεί ο σεβάσμιος - υπάρχει στον σεβάσμιο ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα: Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Ας παρηγορηθεί ο σεβάσμιος - υπάρχει στον σεβάσμιο στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση'».

«Ένας σοφός λαϊκός ακόλουθος, Μαχανάμα, αφού παρηγορήσει έναν σοφό λαϊκό ακόλουθο που είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής με αυτές τις τέσσερις παρηγορητικές αρχές, πρέπει να του πει έτσι - 'Υπάρχει στον σεβάσμιο προσκόλληση στη μητέρα και τον πατέρα;' Αν αυτός έλεγε έτσι: 'Υπάρχει σε μένα προσκόλληση στη μητέρα και τον πατέρα', αυτός πρέπει να του ειπωθεί έτσι - 'Ο σεβάσμιος, αγαπητέ, είναι υποκείμενος στον θάνατο. Αν ο σεβάσμιος διατηρεί προσκόλληση στη μητέρα και τον πατέρα, θα πεθάνει· αν ο σεβάσμιος δεν διατηρεί προσκόλληση στη μητέρα και τον πατέρα, θα πεθάνει. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε, η προσκόλληση που έχεις στη μητέρα και τον πατέρα, αυτήν να την εγκαταλείψεις'».

Αν αυτός έλεγε έτσι: "η προσκόλλησή μου στη μητέρα και τον πατέρα έχει εγκαταλειφθεί", αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: "υπάρχει όμως στον σεβάσμιο προσκόλληση στους γιους και τη σύζυγο;" Αν αυτός έλεγε έτσι: "υπάρχει σε μένα προσκόλληση στους γιους και τη σύζυγο", αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: 'Ο σεβάσμιος, αγαπητέ, είναι υποκείμενος στον θάνατο. Αν ο σεβάσμιος δείξει προσκόλληση στους γιους και τη σύζυγο, θα πεθάνει· αν ο σεβάσμιος δεν δείξει προσκόλληση στους γιους και τη σύζυγο, θα πεθάνει. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε, η προσκόλλησή σου στους γιους και τη σύζυγο, αυτήν να εγκαταλείψεις'».

Αν αυτός έλεγε έτσι: "η προσκόλλησή μου στους γιους και τη σύζυγο έχει εγκαταλειφθεί", αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: "υπάρχει όμως στον σεβάσμιο προσκόλληση στα πέντε είδη ανθρώπινης αισθησιακής ηδονής;" Αν αυτός έλεγε έτσι: "υπάρχει σε μένα προσκόλληση στα πέντε είδη ανθρώπινης αισθησιακής ηδονής", αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: "από τις ανθρώπινες ηδονές πράγματι, φίλε, οι θεϊκές ηδονές είναι ανώτερες και πιο εξαίσιες. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε, αποσύροντας τη συνείδηση από τις ανθρώπινες ηδονές, να κατευθύνεις τη συνείδηση στους θεούς που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς"».

Αν αυτός έλεγε έτσι: "η συνείδησή μου έχει αποσυρθεί από τις ανθρώπινες ηδονές, η συνείδηση έχει κατευθυνθεί στους θεούς που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς", αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: "από τους θεούς που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς πράγματι, φίλε, οι Τριάντα Τρεις θεοί είναι ανώτεροι και πιο εξαίσιοι. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε, αποσύροντας τη συνείδηση από τους θεούς που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, να κατευθύνεις τη συνείδηση στους Τριάντα Τρεις θεούς"».

Αν αυτός έλεγε έτσι: "η συνείδησή μου έχει αποσυρθεί από τους θεούς που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, η συνείδηση έχει κατευθυνθεί στους Τριάντα Τρεις θεούς", αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: "από τους Τριάντα Τρεις θεούς πράγματι, φίλε, οι θεοί Γιάμα... κ.λπ... οι θεοί Τουσίτα... κ.λπ... οι δημιουργοχαρείς θεοί... κ.λπ... οι θεοί που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων... κ.λπ... από τους θεούς που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων πράγματι, φίλε, ο κόσμος του Βράχμα είναι ανώτερος και πιο εξαισίου. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε, αποσύροντας τη συνείδηση από τους θεούς που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων, να κατευθύνεις τη συνείδηση στον κόσμο του Βράχμα". Αν αυτός έλεγε έτσι: "η συνείδησή μου έχει αποσυρθεί από τους θεούς που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων, η συνείδηση έχει κατευθυνθεί στον κόσμο του Βράχμα", αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: "ακόμα και ο κόσμος του Βράχμα πράγματι, φίλε, είναι παροδικός, ασταθής, περιλαμβανόμενος στην ταυτότητα. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε, αποσύροντας τη συνείδηση από τον κόσμο του Βράχμα, να κατευθύνεις τη συνείδηση στην παύση της ταυτότητας"».

Αν αυτός έλεγε έτσι: "Η συνείδησή μου έχει αναδυθεί από τον κόσμο του Βράχμα, κατευθύνω τη συνείδησή μου στην παύση της ταυτότητας"· για έναν λαϊκό ακόλουθο με έτσι απελευθερωμένη συνείδηση, Μαχανάμα, δεν λέω καμία διαφορά με έναν μοναχό με συνείδηση απελευθερωμένη από τις νοητικές διαφθορές, δηλαδή - απελευθέρωση μέσω της απελευθέρωσης». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα

1051. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην πραγμάτωση του καρπού της εισόδου στο ρεύμα. Ποιοι τέσσερις; Συναναστροφή με ενάρετα άτομα, ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, συνετή προσοχή, άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία - αυτοί, μοναχοί, οι τέσσερις παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην πραγμάτωση του καρπού της εισόδου στο ρεύμα». Πέμπτο.

6. Ομιλία για τον καρπό της άπαξ επιστροφής

1052. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην πραγμάτωση του καρπού της άπαξ επιστροφής. Ποιοι τέσσερις;... Κ.λπ... οδηγούν». Έκτο.

7. Ομιλία για τον καρπό της μη-επιστροφής

1053. ...Κ.λπ... για την πραγμάτωση του καρπού της μη-επιστροφής... κ.λπ... οδηγούν». Έβδομη.

8. Ομιλία για τον καρπό της Αξιότητας

1054. ...Κ.λπ... για την πραγμάτωση του καρπού της Αξιότητας... κ.λπ...οδηγούν». Όγδοη.

9. Ομιλία για την απόκτηση σοφίας

1055. ...Κ.λπ... για την απόκτηση σοφίας... κ.λπ...οδηγούν». Ένατη.

10. Ομιλία για την ανάπτυξη σοφίας

1056. ...Κ.λπ... στην ανάπτυξη της σοφίας... κ.λπ...οδηγούν». Δέκατη.

11. Ομιλία για την επέκταση σοφίας

1057. ...Κ.λπ... Για την επέκταση της σοφίας... κ.λπ...οδηγούν». Ενδέκατη.

Το κεφάλαιο με σοφία έκτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Με στροφές, ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, η Νταμμαντιννά και ο ασθενής·
τέσσερις καρποί, απόκτηση, πρόοδος και με την επέκταση.

7. Το κεφάλαιο για τη μεγάλη σοφία

1. Ομιλία για τη μεγάλη σοφία

1058. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στη μεγάλη σοφία. Ποιοι τέσσερις; Συναναστροφή με ενάρετα άτομα, ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, συνετή προσοχή, άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία - αυτοί, μοναχοί, οι τέσσερις παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στη μεγάλη σοφία». Πρώτο.

2. Ομιλία για την ευρεία σοφία

1059. ... οδηγούν στην ευρεία σοφία». Δεύτερο.

3. Ομιλία για την εκτεταμένη σοφία

1060. ... οδηγούν στην ευρεία σοφία». Τρίτη.

4. Ομιλία για τη βαθιά σοφία

1061. ... οδηγούν στη βαθιά σοφία». Τέταρτο.

5. Ομιλία για την απεριόριστη σοφία

1062. ... οδηγούν στο να γίνει κανείς γνωστός ως επιμελής». Πέμπτο.

6. Ομιλία για την ευρεία σοφία

1063. ... οδηγούν στην ευρεία σοφία». Έκτο.

7. Ομιλία για την αφθονία σοφίας

1064. ... οδηγούν στην αφθονία σοφίας». Έβδομη.

8. Ομιλία για την ταχεία σοφία

1065. ... οδηγούν στην οξεία σοφία». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την ελαφριά σοφία

1066. ... οδηγούν στην ελαφρότητα της σοφίας». Ένατη.

10. Η ομιλία για την εύθυμη σοφία

1067. ... οδηγούν στην εύθυμη σοφία». Δέκατη.

11. Η ομιλία για την ταχεία σοφία

1068. ... οδηγούν στην οξύτητα της σοφίας». Ενδέκατη.

12. Η ομιλία για την οξεία σοφία

1069. ... οδηγούν στην οξεία σοφία». Δωδέκατη.

13. Η ομιλία για τη διεισδυτική σοφία

1070. ... οδηγούν στη διεισδυτική σοφία. Ποιοι τέσσερις; Συναναστροφή με ενάρετα άτομα, ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, συνετή προσοχή, άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία - αυτοί, μοναχοί, οι τέσσερις παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στη διεισδυτική σοφία». Δέκατη τρίτη.

Το κεφάλαιο της μεγάλης σοφίας έβδομο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Μεγάλη, ποικίλη, εκτεταμένη-βαθιά, επιμελής-ευρεία-άφθονη·
γρήγορη-ελαφριά-γελαστή-ταχεία, οξεία και με τη διεισδυτική.

Η συλλογή της εισόδου στο ρεύμα ενδέκατη.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

*PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών.
3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 5. Το μεγάλο βιβλίο.
11. Συνδεδεμένες ομιλίες για την εισόδου στο ρεύμα έχει
ανακτηθεί από το paliverse.org*

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και
πρακτικής.

[PaliVerse.org](https://paliverse.org)